
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

8/15. a. 12

Y

CYFARWYDDWR CRISTHONOGOL
NEU
HOLWYDDOREG

AR

BRIF BYNGCIAU A DYLED SWYDDAU
CREFYDD,

ER HYFFORDDIAD YSGOLHEIGION YR YSGOL
SABOTHOL.

—
K
GAN W. REES, HEOL MOSTYN.
—

Argraffiad newydd.

GWYNDOD WRYF:

LLANRWST:

ARGRAFFWYD GAN JOHN JONES.

—
1833.

1990

Y CYFARWYDDWR, &c.

PENNOD I.

AM DDUW.

GOF. 1. **B**ETH yw sylfaen crefydd?

Atteb. Bod Duw: "Rhaid i'r hwn sydd yn dyfod at Dduw, gredu ei fod ef." Heb. 11.

G. 2. *Beth sydd yn profi fod Duw?*

A. 1. Ei waith fel Creawdwr: "Canys ei anweledig bethau ef er creadigaeth y byd, wrth eu hystyried yn y pethan a wnaed, a welir yn amlwg, sef ei dragwyddol allu ef a'i Dduwdod." Rhuf. 1.20.

2. Goruchwyliaeth a threfn ei ragluniaeth: "Er hyny ni adawodd efe mo hono ei hun yn ddi dyst, gan wneuthur daioni, a rhoddi gwlaw o'r nefoedd i ni, a thymhorau ffrwythlawn, a llenwi ein calonau ni â lluniaeth ac â llawenydd." Act. 14. 17.

3. Y mae ei air santaidd yn ein dysgu am dano, ac yn ein tywys i adnabyddiaeth gywir o hono. "Fel y byddo dy obaith yn yr Arglwydd yr hyspysais i ti heddyw, ie, i ti. Oni ysgrifenisais i ti eiriau ardderchog o gyngor a gwybodaeth?" Diar. 22. 19, 20.

G. 3. *A ydyw y creadigaeth yn amlwg a digonol braef fod Duw?*

A. Ydyw: "Ond gofyn yn awr i'r anifeiliaid, a hwy a'th ddysgant, ac i ehediaid yr awyr, a hwy a fynegant i ti. Neu, dywed wrth y ddaear, a hi a'th ddysg: a physgod y môr a hyspysant i ti. Pwy ni w'yr yn y rhai hyn oll, mai llaw yr Arglwydd a wnaeth hyn?" Job 12. 7, 8, 9.

G. 4. *Pa fath fod yr ymddengys Duw yn ngwyneb ei weithredoedd?*

A. Fel un anfeidrol mewn mawredd, gallu, a doeth-ineb: "Dyrchafwch eich llygaid i fynu, ac edrychwch pwy a greodd y *rhai* hyn, a dddwg eu llu hwynt allan mewn rliufedi: efe a'u geilw hwynt oll wrth eu henwau; gan amlder ei rym ef, a'i gadarn allu, ni phalla un." Esa. 40. 26.

G. 5. *A ydyw trefn rhagluniaeth yn gosod allan fawredd a gogoniant Duw?*

A. Ydyw, yn amlwg iawn i bawb: "Y nefoedd sydd yn datgan gogoniant Duw: a'r ffurfafen sydd yn mynegu gwaith ei ddwyllaw ef. Dydd i ddydd a draetha ymadrodd, a nos i nos a ddengys wybodaeth. Nid oes iaith nac ymadrodd lle ni chlubuwyd eu lleferydd hwynt. Eu llinyn a aeth trwy yr holl ddaear, a'u geiriau hyd eithaf-oedd y byd." Sal. 19. 1, 2, 3, 4.

G. 6. *Pa fodd y mae i ni adnabod meddwl ac ewyllys Duw?*

A. Trwy ei air, yn yr hwn y mae yn dadguddio ei hun, ei feddwl a'i ewyllys, i ni, gymaint sydd yn angenrheidiol i ni ei wybod er ein hiechydwrriaeth: "Dangosodd efe i ti, ddyu, beth sydd dda, a pha beth a gais yr Arglwydd genyt, ond gwneuthur barn, a hoffi trugaredd, ac ym-ostwng i rodio gyda 'th Dduw." Mica 6. 8.

G. 7. *Pa beth a amlygir i ni yn y gair am Dduw?*

A. Mai Yspryd anweledig, anfarwol a thragywyddol ydyw: "Yspryd yw Duw. Ac i'r Brenhin tragywyddol, anfarwol, anweledig, i'r Duw unig ddoeth y byddo anrhydedd a gogoniant yn oesoesoedd. Amen." Ioan 4. 1 Tim. 1. 17.

G. 8. *Pa fath yw Duw yn ei fawredd?*

A. Un anfeidrol uwchlaw i'n hamgyffrediadau ni i'w gynwys, na'i chwilio allan: "A elli di wrth chwilio gael gafael ar Dduw? a elli di gael yr Hollalluog hyd berffieithrwydd? Cyfawch â'r nefoedd ydyw, beth a wnai di? dyfnach nâg uffern yw, beth a elli di ei wybod? Y

mae ei fesur ef yn hwy nâ'r ddaear, ac yn lletach nâ'r môr." Job 11. 7, 8, 9.

G. 9. *A ydyw Duw yn Hollalluog?*

A. Ydyw: "Canys gyda Duw pob peth sydd bosibl." Math. 19. 26.

G. 10. *A ydyw Duw yn Hollbresenol?*

A. Ydyw: "Onid wyf fi yn llenwi y nefoedd a'r ddaear? medd yr Arglwydd." Jer. 23. 24. Salm 139.

G. 11. *A ydyw efe yn hallwrybodol?*

A. Ydyw: "Yn gwybod y diwedd o'r dechreu, ac er cynt yr hyn ni wnaed etto." Esa. 46. 10.

G. 12. *A ydyw Duw yn anghyfnewidiol?*

A. Ydyw: "Myfi yr Arglwydd ni'm newidir." Mal. 3. 6.

G. 13. *Pa beth yw tystiolaeth y gair am gymeriad moesol Duw?*

A. 1. Ei fod yn gyfiawn yn ei holl ymddygiadau, ac yn caru yr un ymddygiad yn ei holl greaduriaid rhesymol: "Cyfiawn yw yr Arglwydd yn ei holl ffyrdd. Yr Arglwydd cyfiawn a gâr gynawnder." Sal. 145. 17, a 11.7.

2. Ei fod yn rhagori ar bawb mewn sancteiddrwydd: "Nid sanctaidd neb fel yr Arglwydd." 1 Sam. 2. 2.

3. Ei fod yn drugarog a graslawn: "Trugaog a graslawn yw yr Arglwydd, hwyrffrydig i lid, a mawr o drugarawgrwydd." Sal. 103. 8.

4. Ei fod yn dda ynddo ei hun, ac yn ddaionus i eraill: "Da ydwyt, a daionus. Daionus yw yr Arglwydd i bawb." Sal. 119. 68. a 145. 9.

G. 14. *A oes mwy nag un Duw?*

A. Nac oes: "Nid oes Duw ond myfi." Esa. 45. 5.

G. 15. *Pa fodd y'n dysgir yn y gair fod Duw yn hanfodi, o ran trefn?*

A. Yn dri o bersonau gwahaniaethol, cyd-dragywyddol a gogyfuwch: "Y mae tri yn tystiolaethu yn y nef, sef y Tad, y Gair, a'r Yspryd Glân, a'r tri hyn, un ydynt." 1 Ioan 5. 7.

G. 16. *Beth a ddysgir i ni oddiwrth y golygiadau hyn am Dduw?*

A. Y dylem gyda bod ei deilyngdod o'n hofn mwyaf parchus, ein gwasanaeth mwyaf ffyddlon, ein hufuddod mwyaf parod, a'n cariad mwyaf gwresog: "Yn gymaint ag nad oes neb fel tydi, O Arglwydd, mawr wyt, a mawr yw dy enw mewn cadernid. Pwy ni'th ofna di Brenhin y Cenhedloedd; canys i ti y gweddai: o herwydd yn mysg holl ddoethion y cenhedloedd, ac yn mysg eu holl deyrnasoedd hwy, nid oes neb fel tydi." Jer. 10 6, 7.

PEN II.

AM WEITHREDOEDD DUW, &c.

G. 1. *Pwy a greodd bob peth?*

A. Duw: "Myfi yr Arglwydd sydd yn gwuenthur pob peth, yn estyn y nefoedd fy hunan, yn lledu y ddaear o honof fy hun." Esa. 41. 24.

G. 2. *O ba ddefnydd y gwnaeth Duw bob peth?*

A. O ddim: "Yn gymaint nad o bethau gweledig y gwnaed y pethau a welir." Heb. 11. 2.

G. 3. *Mewn pa faint o amser y gwnaeth Duw bob peth?*

A. Mewn chwech diwrnod: "O herwydd mewn chwech diwrnod y gwnaeth yr Arglwydd y nefoedd a'r ddaear, y môr, a'r hyn oll sydd ynddynt." Ecs. 20. 11.

G. 4. *I ba ddyben y creudd efe y pethau hyn?*

A. I'r dyben i ddangos ei fawredd a'i ogoniant ei hun: "Yr Arglwydd a wnaeth bob peth er ei fwyn ei hun. Diar. 6. 4.

G. 5. *O ba beth y gwnaeth efe ddyn?*

A. Efe a luniodd ei gorph o bridd y ddaear: "A'r Arglwydd Dduw a luniasai y dyn o bridd y ddaear." Gen. 2. 7.

G. 6. *A ydyw dyn yn feddianol ar fwy nag un ran, neu sylwedd?*

A. Ydyw: "Ond y mae Yspryd mewn dyn." Job 32. 8.

G. 7. *Pa fodd y mae dyn yn derbyn y sylwedd hwn?*

A. Y mae yn ei dderbyn yn ddigyfrwng oddiwrth Dduw: "Yna dychwel y pridd i'r ddaear fel y bu, ac y dychwel yr Yspryd at Dduw, yr hwn a'i rhoes ef." Preg. 12. 7. Zech. 12. 1.

G. 8. *Mewn pa fath gyflwr neu sefyllfa y creodd Duw dyn ar y cyntaf?*

A. Mewn cyflwr dedwydd a gogoneddus iawn: "Felly yr Arglwydd Dduw a greodd y dyn ar ei ddelw ei hun, ar ddelw Duw y creodd efe ef." Gen. 1. 27.

G. 9. *Ym mhu le y gosodwyd y dyn ar ol ei grëu?*

A. Yn ngardd Eden; "Hefyd yr Arglwydd Dduw a blannodd ardd yn Eden o du y dwyrain, ac a osododd yno y dyn a luniasai efe." Gen. 2. 8.

G. 10. *Beth oedd y gwaith a roddes yr Arglwydd i'r dyn yn ngardd Eden?*

A. Llafurio a chadw yr ardd, ac arglwyddiaethu ar holl greaduriaid y byd hwn: "Gwnaethost iddo arglwyddiaethu ar weithredoedd dy ddwyllaw; gosodaist bob peth dan ei draed ef: Defaid ac ychain oll, ac anifeiliaid y maes hefyd; ehediaid y nefoedd a physgod y môr, ac y sydd yn tramwyo llwybrau y môroedd." Sal 8. 6, 7, 8.

G. 11. *A ydyw Duw yn gofalu am ei holl greaduriaid?*

A. Ydyw: "Llygaid pob peth a ddisgwylant wrthyt, ac yr ydwyt yn rhoddi eu bwyd iddynt yn ei bryd. Gan agoryd dy law a diwallu pob peth byw â'th ewyllys da." Sal. 145. 15, 16.

G. 12. *Pa beth sydd i ni ystyried o ddiwrth hyn?*

A. 1. Dylem ddoeth a duwiol ystyried Duw yn mhob rhan o'i waith: "Cofia fawrhau ei waith ef, ar yr hwn yr edrych dynion. A phob dyn a ofna ac a fynega waith Duw: canys doeth ystyriant ei waith ef." Job 36. 24. Salm 64. 9.

2. Dylem ystyried a chydhabod ein bod yn ymddy-bynol ar Dduw yn mhob peth, a bod yn ddiolchgar iddo *am* bob peth: "Oblegid ynddo ef yr ydym ni yn byw, yn symud, ac yn bod. Yn mhob dim diolchwch." Act. 17. 28. 1 Thes. 5. 18.

3. Dylem gydnabod fod gan yr Arglwydd hawl ynom fel ei creaduriaid, i ofyn parch, ufudd-dod, a gwasan-aeth genym: "Mab a anrhydedda ei dad, a gweiuiddog ei feistr: ac os ydwyf fi dad, pa le y mae fy anrhydedd? ac os ydwyf fi feistr, pa le mae fy ofn? medd Arglwydd y lluoedd." Mal. 1. 6.

Mae'th holl weithredoedd, Arglwydd Iôr,
Trwy'r ddaear faith a'r eang fôr,
Yn datgan dy ogoniant maith,
Yn uchel uchel yn eu hiaith.

Yr haul, a'r bydoedd oll uwch ben,
Anelrif lu sy'n britho'r nen;
A gyd osodant allan glod,
Y bysedd rodde iddynt fod.

Ond yn ei air er hyny cawn,
O hono ef ddatguddiad llawn;
Fel Duw sy'n hoffi trugarhau,
Yn medru maddeu a chuddio bai.

Boed mawl a chlod i'w enw ef,
Am oll a wnaeth trwy'r ddae'r a'r nef,
Yn benaf dim am air ei ras,
A'r hyn ddatguddir ynddo i maes.

PEN. III.

AM Y CWYMP A'I GANLYNIADAU.

G. 1. *A safodd dyn yn y cyflwr deducydd y creodd Duw ef ynddo?*

A. Na ddo: "Dy dad cyntaf a bechodd." Esa. 43. 27.

G. 2. *Pa fodd y syrthiodd dyn?*

A. Trwy anufuddhau i orchymyn Duw.

G. 3. *Beth oedd y gorchymyn hwn?*

A. Peidio bwyta o firwyth pren gwybodaeth da a drwg. Gen. 2. 17.

G. 4. *Beth oedd dyben Duw wrth wahardd hun iddo?*

A. I fod yn brawf o ufudd-dod y dyn, ac i ddangos pen-arglwyddiaeth ac awdurdod Duw, yn rhoddi iddo, ac yn atal oddiwrtho yr hyn a welai efe ei hun yn dda.

G. 5. *A roddodd yr Arglwydd rywbeth yn gymhelliadol i'r dyn i ufudd-dod?*

A. Do: 1. Yr oedd addewid o fywyd a gwynfyd parhaus iddo, os ufuddhâi.

2. Rhagfynegodd Duw hefyd yn mlaen llaw beth a fyddai y canlyniad os *anufuddhâi*. "Ond o bren gwybodaeth da a drwg, na fwyta o hono; canys yn y dydd y bwytai o hono, gan farw y byddi farw." Gen. 2. 17.

G. 6. *Beth a fu y canlyniad o anufudd-dod y dyn?*

A. Myned yn agored i'r gosp a fygythiasid arno: sef, "Gan farw y byddi farw."

G. 7. *Beth sydd yn gynnwysedig yn y farwolaeth hon?*

A. 1. Marwolaeth ysprydol yr enaid mewn pechod, sef ei hollol ymadawiad â Duw, a chwbl amddifadrwydd o duedd at sancteiddrwydd a daioni. "Edrychodd Duw i lawr o'r nefoedd ar feibion dynion, i edrych a oedd neb yn ddeallus, ac yn ceisio Duw. Ciliasai pob un o honynt yn wysg ei gefn: cydymddifwynasant, nid oes a wnel ddaioni, nac oes un." Salm 53. 2, 3.

2. Marwolaeth naturiol, sef ysgariad corph ac enaid oddiwrth eu gilydd yn angeu: "Pa ŵr a fydd byw ac ni wel farwolaeth." Salm 89. 48.

3. Marwolaeth dragywyddol, sef y gosp a ddyoddefir yn uffern tan ddigofaint Duw: "Y rhai a oddefant yn gospedigaeth, ddinystyr tragywyddol oddi ger bron yr Arglwydd, ac oddiwrth ogoniant ei gadernid ef." 2 Thes. 1. 9.

G. 8. *A syrthiodd y gosp hon i'r graddau eithaf ar Adda yn ddiord, ar ol iddo bechu?*

A. Naddo.

G. 9. *A ddangosodd yr Arglwydd unrhyw ansoddlonrwydd tuag ato?*

A. Do. 1. Trwy ei alw i gyfrif am yr hyn a wnaethai: "A dywedodd Duw, Pwy a fynegodd i ti dy fod yn noeth? ai o'r pren y gorchymynaswn i ti na fwyteit o hono y bwyteaist?" Gen. 3. 11.

2. Trwy felldithio y ddaear o'i achos: "Hefyd wrth Adda y dywedodd, Am wrando o honot ar lais dy wraig, a bwyta o'r pren am yr hwn y gorchymynaswn i ti, gan ddywedyd, Na fwyta o hono, melldigedig fydd y ddaear o'th achos di. Drain ac ysgall a ddwgh i ti." Gen. 3. 17, 18.

3. Trwy ei ddarostwng i lafur a gofid tros weddill ei ddyddiau: "Trwy chwys dy wyneb y bwytei fara hyd pan ddychwelech i'r ddaear." Gen. 3. 19.

4. Trwy ail gadarnhau rhan o'r bygythiad, Gan farw y byddi farw," arno: "Canys pridd wyt ti, ac i'r pridd y dychweli." Gen. 3. 9.

5. Trwy ei anfon allan o ardd Eden: "Felly yr Arglwydd Dduw a'i hanfonodd ef allan o ardd Eden i lafurio y ddaear o'r hon y cymerasid ef." Gen. 3. 22.

G. 10. *A oedd pechod Adda yn nieweidiol i ni?*

A. Oedd, i bawb: "Yn Adda y mae pawb yn meirw." Rhuf. 5. 9. a 1 Cor. 15. 22.

G. 11. *A amlygodd Duw ei ansoddlonrwydd drachefn tuag at bechod?*

A. Do, yn mhob oes: "Digofaint Duw a ddatgudd-iwyd o'r nef yn erbyn pob annuwioldeb ac anghyfiawnder dynion. Rhuf. 1. 18.

G. 12. *Pu beth sydd i ni i'w dysgu a'u hystyried oddi-wrth hyn?*

A. Mawr ogoniant ein cyflwr creedigol: "Wele hyn yn unig a gefais, wenthur o Dduw ddyn yn uniawn." Preg. 7. 29.

2. Y trueni a'r iselder mawr yr aethom iddo trwy y

cwmp: "Megis deilen y syrthiasom ni oll; a'n hanwiredau megis gwynt a'n dug ni ymaith."

PEN. IV.

AM BECHOD A'I EFFEITHIAU.

G. 1. *Beth yw pechod?*

A. Drwg moesol: sef troseddiad o'r Gyfraith a roddes Duw yn rheol foesol i'w greaduriaid, rhesymol: "Pob un a'r sydd yn gwneuthur pechod, sydd hefyd yn gwneuthur anghyfraith; oblegid anghyfraith yw pechod." I Ioan 3. 4.

G. 2. *Pa sawl math ar bechod sydd?*

A. Dau fath, sef gwreiddiol a gweithredol."

G. 3. *Beth yw pechod gwreiddiol?*

A. 1. Hollol amddifadrwydd o sancteiddrwydd ein cyflwr creedigol, neu ddelw Duw wedi ei cholli trwy y cwmp: "Wele mewn anwiredd y'm lluniwyd, ac mewn pechod y bechiogodd fy mam arnaf." Sal. 51. 5.

2. Tuedd naturiol yn y galon at bechod a drygioni: "A dywedodd yr Arglwydd yn ei galon, Ni chwanegaf felldithio y ddaear mwy er mwyn dyn o herwydd bod bryd calon dyn yn ddrwg o'i ieuengctyd." Gen. 8. 21. a Sal. 58. 3.

G. 4. *Beth yw y pechod gweithredol?*

A. Chwant neu lygredigaeth y galon yn tòri allan mewn geiriau neu ymddygiadau cyhoeddus: "Yna, chwant wedi ymddwyn a esgor ar bechod." Iago 1. 15.

G. 5. *A ydyw holl ddynolryw wedi myned yn llygredig trwy bechod?*

A. Ydynt: "Oblegid pawb a bechasant, ac ydynt yn ollamogoniant Duw." Rhuf. 3. 23.

G. 6. *A ydyw'r holl ddyn wedi ei halogi?*

A. Ydyw: "Y pen oll sydd glwyfus, a'r holl galon yn llesg. O wadn y troed hyd y pen nid oes dim cyfan

ynddo, ond archollion, a chleisiau, a gwelïan crawnllyd." Esa. 1. 5, 6.

G. 7. *Pa fodd y mae adnabod pechod?*

A. "Trwy y ddeddf y mae adnabod pechod."

G. 8. *Pa fodd y mae adnabod pechod trwy y ddeddf?*

A. Am mai y ddeddf sydd yn dangos beth sydd bechod, ac yn ei wahardd: "Canys nid adnabuaswn i drachwant oni bai ddywedyd o'r ddeddf Na thrachwanta." Rhuf. 7. 7.

G. 9. *Pa fodd y mae pechod yn ymddangos yn wyneb y ddeddf?*

A. Fel y drwg a'r niwaid mwyaf: "Fel y byddai pechod trwy y gorchymyn yn dra phechadurus." Rhuf. 7. 13.

G. 10. *Pa fodd y mae drygioni pechod yn cael ei amlygu yn wyneb y gyfraith?*

A. Wrth ystyried daioni, purdeb ac uniondeb y gyfraith, ymddengys pechod, yr hwn sydd yn wrthwyneb iddi, y drygioni a'r ysgelerder mwyaf: "Felly yn wir y mae y ddeddf yn sanctaidd, a'r gorchymyn yn sanctaidd, yn gyfiawn, ac yn dda." Rhuf. 7. 12.

G. 11. *Pa le, heblaw yn wyneb y gyfraith, y gwelir y drwg a'r niwaid sydd mewn pechod?*

A. 1. Yn y casineb sanctaidd sydd yn Nuw tu ag ato: "Ydwyt lânach dy lygaid nag y gelli edrych ar ddrwg, ac ni elli edrych ar anwiredd." Hab. 1. 13.

2. Y mae yn ysgaru rhwng dynion â Duw, ac yn atal daioni oddiwrth ddynion, ac yn tynu dinystr a digofaint arnynt: "Eich anwireddau chwi a ysgarodd rhyngoch chwi â'ch Duw. Eich pechodau a ataliasant ddaioni oddiwrthych. Efe a wna afonydd yn ddiffaethwch, a ffynhonau dytroedd yn sychdir; A thir ffrwythlawn yn ddiffrwyth, am ddrygioni y rhai a drigant ynddo." Esa. 59. 2. Jerem. 5. 25. Sal. 107. 33, 34.

3. Ymddengys ei ddrygioni a'i erchylldra yn y gosg dragywyddol a ddyoddefir o'i herwydd mewn byd arall:

“Y rhai hyn a ânt i gospedigaeth dragywyddol.” Math. 25. 46.

4. Yn nyoddefiadau a marwolaeth Crist y gwelir drygioni pechod fwyaf o unman: “Ond efe a archollwyd am ein camweddau ni, efe a ddrylliwyd am ein hanwireddau ni: cospedigaeth ein heddwch ni oedd arno ef.” Esa, 53. 5.

G. 12. *Pa bethau a ddylem ddysgu oddiwrth yr ystyr-iaethau hyn am bechod?*

A. 1. Dylem ddysgu casau a ffeiddio pechod, a chilio oddiwrtho, yn benaf, am ei fod yn taro yn erbyn Duw, ac yn gâs ganddo ef: “Pa fodd y gallaf wneuthur y mawr ddrwg hwn, a phechu yn erbyn Duw.” Gen. 39. 9.

2. Y dylem alaru a chywilyddio ger bron yr Arglwydd o herwydd ein pechodau; “Gorwedd yr ydym yn ein cywilydd, ein gwarth a’n tôdd ni; canys yn erbyn yr Arglwydd ein Duw y pechasom, nyni a’n tatau, o’n hieuengctyd hyd y dydd heddyw.” Jer. 3. 25.

3. Mai yr unig achos o bob gofid a helbul sydd yn cyfarfod dynion yn y byd hwn, a’u dinystr tragywyddol yn y diwedd, yw pechod. “Dy ddrygioni dy hun a’th gospa di, a’th wrthdro, a’th gerydda.” Jer. 2. 19.

PEN. V.

AM DREFN ACHUB

G. 1. *A all dynion eu gwaredu eu hunain o'r cyflwr isel y syrthiasant i'ldo trwy bechod?*

A. Na allant: “Ac nid oes neb a all gadw yn fyw ei enaid ei hun.” Sal. 21. 29.

G. 2. *Ai ni allant waredu eu gilydd?*

A. Na allant: “Gan waredu ni wared neb ei frawd, ac ni all efe roddi iawn trosto i Dduw: Canys gwerth-

fawr yw pryriad eu henaid hwynt, a hyny a baid byth." Sal. 49. 7, 8.

G. 3. *A adawodd Duw y byd yn y cyflwr isel hun?*

A. Naddo: "Canys felly y carodd Duw y byd; fel yr anfonodd efe ei unig anedig Fab, fel na choller pwy bynag a gredo ynddo ef, ond caffael o hono fywyd tragywyddol." Ioan 3. 16.

G. 4. *Pwy a anfonodd Duw i achub dynion?*

A. "Duw a ddanfonodd ei Fab ei hun." Rhuf. 8. 3.

G. 5. *A allasai neb arall ein hachub?*

A. Na allasai: "Nid oes iachawdwriaeth yn neb arall." Act. 4. 12.

G. 6. *A oedd Duw er tragywyddoldeb wedi bwriadu anfon ei Fab i'r byd i achub dynion?*

A. Oedd: "Yr hwn a'n hachubodd ni, ac a'n galwodd â galwedigaeth sanctaidd, nid yn ol ein gweithred-oedd ni, ond yn ol ei arfaeth ei hun a'i ras, yr hwn a roddwyd i ni yn Nghrist Iesu cyn dechreu y byd." 2 Tim. 1. 9.

G. 7. *Pa bryd yn gyntaf yr amlygodd Duw y bwriad dalonus hun i'r byd?*

A. Yn yr addewid o Hâd y wraig yn Eden, yn fuan wedi y cwmp: "Gelyniaeth hefyd a osodaf rhyngot ti â'r wraig, a rhwng dy hâd di â'i hâd hithan, efe a ysiga dy ben di, a thithau a ysigi ei sawdl ef." Gen. 3. 15.

G. 8. *Pwy a feddylir wrth hâd y wraig?* A. Crist.

G. 9. *Pa hum y mae Crist yn cael ei alw hâd y wraig?*

A. Am y byddai iddo gael ei eni o forwyn: "Wele, morwyn a fydd feichlog, ac a esgor ar fab, ac a eilw ei enw ef Imanuel." Esa. 7. 14.

G. 10. *Pa bryd yr ymddangosodd Crist yn y cnawd?*

A. Yn nghyflawnder yr amser a ordeiniwyd gan Dduw: "Ond pan ddaeth cyflawnder yr amser, y danfonodd Duw ei Fab, wedi ei wneuthur o wraig, wedi ei wneuthur dan y ddeddf." Gal. 4. 4.

G. 11. *Yn nha le y ganwyd Crist?*

A. Yn Bethlethem Juda: "Canys felly yr ysgrifenydd trwy y prophwyd, A thithau, Bethlethem, tir Juda, nid heiaf wyt yn mhilith tywysogion Juda: canys o honot ti y daw Tywysog, yr hwn a fugeilia fy mhobl Israel." Math. 2. 5, 6.

G. 12. *A ydyw Crist yn Dduw ac yn ddyn hefyd?*

A. Ydyw: "Ac yn ddiddadl, mawr yw dirgelwch duwioldeb, Dnw a ymddangosodd yn y cnawd." 1 Tim. 3. 11.

G. 13. *Pa fodd y gellir profi Crist yn wir Dduw?*

A. Trwy yr ysgrhythrau. 1. Y mae enwau a theitlau Dwyfol yn cael eu rhoddi arno: "Gelwir ei enw ef Rhyfeddol, Cynghorwr, y Dnw cadarn, Tad tragywddoldeb, Tywysog tangnefedd." Esa. 9. 6.

2. Y mae holl berffeithiau y natur Ddwyfol yn cael eu priodoli iddo: "Oblegid ynddo ef y mae holl gyflawnder y Duwdod yn preswyllo yn gorphorol." Col. 2. 9.

3. Y mae y Tad yn gorchymyn addoliad iddo: "A thrachefn, pan yw yn dwyn y cyntaf anedig i'r byd, y mae yn dywedyd, Ac addoled holl angylion Duw ef." Heb. 1. 6.

4. Cyfrifir gweithredoedd iddo na all neb ond Duw eu cyflawni, megis creu a chynnal y byd, a chyfodi y meirw: "Ac, tydi yn y dechreuad, Arglwydd, a sylfaenaist y ddaear, a gwaith dy ddwyfaw di yw y nefoedd. Ac yn cynnal pob peth trwy air ei nerth ef. Y mae yr awr yn dyfod, yn yr hon y caiff pawb a'r sydd yn y heddau glywed ei lesferydd ef." Heb. 1. 3. a 10 Ioan 5. 28.

G. 14. *A ydyw Crist yn wir ddyn yn gystal a gwir Dduw?*

A. Ydyw: "Oblegid hyny, gan fod y plant yn gyfranogion o glg a gwaed, yntau hefyd yn yr un modd a fu gyfranog o'r un pethau." Heb. 2. 14.

G. 15. *A oedd raid i'r Gwaredwr fod yn Dduw ac yn ddyn mewn trefn i fod yn gymwys i'r gwaith?*

A. Oedd; oblegid, 1. Heb fod yn ddyn'nir gallasai ddyoddef a marw i wneuthur iawn tros ein pechodau: "O herwydd pa ham y mae efe wrth ddyfod i'r byd yn dywedyd, Aberth a phoethoffrwm ni's mynaist, eithr corph a gymhwysaist i mi." Heb. 10. 5.

2. Heb fod yn Dduw, ni fuasai yn hunan-feddian-nydd ar ei einioes, i'w doddi i lawr tros eraill; ac ni buasai rhinwedd digonol yn ei ddyoddefiadau, a chym-lywysder ynddynt i wneuthur iawn: "Am hyn y mae fy Nhad yn fy ngharu i, am fy mod i yn doddi fy einioes fel y cymerwyf hi drachefn: Nid oes neb yn ei dwyn hi oddiarnaf fi, ond myfi sydd yn ei doddi hi i lawr o honof fy hun. Y mae genyf feddiant i'w doddi hi i lawr, ac y mae genyf feddiant i'w chymeryd hi drachefn." Ioan. 10. 17, 18.

G. 16. *A ydyw Crist yn berffuith a digonol waredwr i bechaduriaid?*

A. Ydyw: "Efe a ddychon hefyd yn gwbl iachâu y rhai trwyddo ef sydd yn dyfod at Dduw." Heb. 7. 25.

G. 17. *Pa bethau er ein haddysg a gawn ni oddiwrth hyn?*

A. 1. Yma y gwelwn anfeidrol gariad y Tad, yn ei waith yn anfon ei Fab i'r byd i ddyoddef a marw trosom "Yn hyn y mae cariad, nid am i ni garu Duw, ond am iddo ef yn gyntaf ein caru ni, ac anfon ei Fab i fod yn iawn tros ein pechodau ni." 1 Ioan 4. 10.

2. Mawredd a rhagoroldeb gras Crist, yn ei waith yn ymostwng i gymeryd ein natur i ddyoddef marwolaeth yn ein lle: "Chwi a adwaenoch ras ein Harglwydd Iesu Grist, iddo ef, ac yntau yn gyfoethog, fyned er eich mwyn chwi yn dlawd, fel y cyfoethogid chwi trwy ei dlodi ef." 2 Cor. 8. 9.

3. Fod ystyriaethau o gariad y Tad atom, dyoddefiadau a marwolaeth Crist trosom, yn gymhelliadau cryfion i ninau garu Duw, a byw er ei ogoniant: "Yr ydym ni yn ei garu ef, am iddo ef yn gyntaf ein caru ni.

Canys er gwerth y'ch prynwyd chwi; am hyny gogoneddwch Dduw yn eich corph, ac yn eich yspryd." 1 Ioan 4. 19. 1 Cor. 6. 20.

Dyn ydoedd ogoneddus iawn,
Pan ddaeth o ddwyllaw Duw;
O bob hawddgarwch 'roedd yn llawn,
Uwch pob creadur byw.

Ond cwmpodd ef yn Eden ardd,
Tan elthaf gwg y nen;
A syrthio wnaeth ei goron hardd
I lawr oddiar ei ben.

Ond O anfeidrol gariad Iôr,
Gynhyrfodd ynddo ei hun!
A rhedodd allan fel y môr,
At euog ddamniol ddyn!

Aufonodd ef ei Fab i lawr,
I farw yn ein lle;
A modd i faddeu 'n beiau mawr
Gaed yn ei haeddiant e.

A thrwy rinweddau'r ffunnon rad
Agorwyd ar y bryn;
Daw'r pechaduriaid dua gaed,
Yn berffaith, berffaith wyn.

PEN. VI.

AM SWYDDAU CRIST.

G. 1. *Pa swyddau y mae Crist fel Gwardwr yn eu gweinyddu?*

A. Swyddau Prophwyd, Offeiriad, a Brenhin.

G. 2. *Gan bwy y gosodwyd Crist yn y swyddau hyn?*

A. Duw Dad a'i heneiniodd ef iddynt: "Ti a geraist gyfiawnder, ac a gaseaist anwiredd: am hyny y'th enefnlodd Duw, sef dy Dduw di, ág olew gorfoledd tu hwnt i'th gyfeillion." Heb. 1. 9.

G. 3. *Pa fath Brophwyd neu ddysgawdwr yw Iesu Grist?*

A. 1 Prophwyd mawr ydyw: "Pwy sydd yn dysgu fel efe? Job 36. 22.

2. Y mae yn Brophwyd â Dwyfol awdurdod yn ei ddysgeidiaeth: "Canys yr oedd efe yn eu dysgu fel un ag awdurdod ganddo." Math. 7. 29.

G. 4. *Pa bethau y mae Crist fel Frophwyd yn ddysgu i'w bobl.*

A. 1. Eu dysgu i adnabod Dnw: "Ni welodd neb Dduw erioed; yr unig-anedig Fab, yr hwn sydd yn mynwes y Tad, hwnw a'i hyspysodd ef." Ioan. 1. 18.

2. Eu dysgu i adnabod meddwl Duw yn ei air: "Yna yr agorodd efe eu deall hwynt, fel y deallent yr ysgrythyrau." Luc 24. 45.

3. Eu dysgu i ymwrthod â phechod, ac i ymgais am burdeb a sancteiddrwydd: "Eithr chwychwi, nid felly y dysgasoch Grist. Os bu i chwi ei glywed ef, ac os dysgwyd chwi ynddo, megis y mae y gwirionedd yn yr Iesu: Dodi o honoch heibio o ran yr ymarweddiad cyntaf, yr hen ddyn, yr hwn sydd lygredig yn ol chwantau twyllodrus; Ac ymadnewyddu yn yspryd eich meddwl; A gwisgo y dyn newydd, yr hwn yn ol Duw a grewyd mewn cyfiawnder a gwir sancteiddrwydd." Eph. 4. 20, 21, 22, 23, 24.

G. 5. *Pa beth y mae Crist yn addaw i'r rhai a gymerant eu dysgu ganddo?*

A. Gorphwysfa i'w heneidiau: "Cymerwch fy iau arnoch, a dysgwch genyf;—a chwi a gewch orphwysdra i'ch eneidiau." Math. 11. 29.

G. 6. *A ydyw yn beryglus gwrthod ei ddysgeidiaeth?*

A. Ydyw, yn bechadurus ac yn beryglus iawn: "A bydd, pob enaid a'r ni wrandawo ar y Prophwyd hwnw, a lwyr ddifethir o blith y bobl." Act. 3. 23.

G. 7. *Trwy ba foddion y mae Crist yn dysgu?*

A. 1. Trwy ei air a'i Yspryd: "At y gyfraith ac at y dystiolaeth. Ond pan ddél efe, sef Yspryd y gwirionedd, efe a'ch tywys i bob gwirionedd." Esa. 8. 20. a. Ioan 16. 13.

2. Trwy yr Is-weinyddwyr a osododd efe yn ei Eglwys: "Ewch gan hyny a dysgwch yr holl genhedloedd. Ac efe a roddes rai yn apostolion, a rhai yn brophwydi, a rhai yn Efengylwyr a rhai yn fageiliaid ac yn athrawon." Math. 28. Eph. 4. 11.

Prophwyd mawr yw'r Arglwydd Iesu,
 "Pwy sy'n dysgu fel efe?"
 Dysg ymfydion fod yn ddoethion,
 'N nyfnion bethau teyrnas ne';
 Boed i ninau, &c.
 Oll gael bod o tan ei iau.

PEN. VII.

AM OFFEIRIADAETH CRIST.

G. 1. *Beth oedd y gwaith a wnaeth Crist fel Offeiriad?*

A. Offrymu an aberth tros ein pechodau: "Eithr hwn, wedi offrymu an aberth tros bechodau, yn dragwydd a eisteddodd ar ddehenlaw Duw." Heb. 10. 12:

G. 2. *Beth oedd yr aberth a offrymodd Crist?*

A. Offrymu ei hunan a wnaeth: "Pa faint mwy y bydd i waed Crist, yr hwn trwy yr Yspryd tragwyddol; a'i hoffrymodd ei hun yn ddifai i Dduw; buro eich cydwybod chwi oddiwrth weithredoedd meirwon, i wasanaethu y Duw byw." Heb. 9. 4.

G. 3. *A roddodd Crist ei gorph a'i enaid i fod yn aberth tros bechod?*

A. Do: "Trwy yr hwn ewyllys yr ydym ni wedi ein sancteiddio trwy offrymiad corph Iesu Grist un waith. Pan osodo efe ei enaid yn aberth tros bechod." Heb. 10. 10. Esa. 53. 10.

G. 4. *Yn mha berthynasau y mae aberth ac iawn Crist i'w hystyried?*

A. Yn ei berthynas â llywodraeth Duw, ei ras a'i arfaeth, Crist ei hun, a phechadur.

G. 5. Beth yw yr iawn yn ei berthynas â LLYWODRAETH Duw?

A. Yn yr *iawn* y dangoswyd grym ac uniondeb y llywodraeth ddwyfol yn amlycach ac yn eglurach nag erioed o'r blaen; canys dangosodd Crist yn eglur yn ei fywyd a'i farwolacth, na ddaeth i'r byd i achub dynion trwy dōri cyfraith a llywodraeth Duw, ond trwy eu hanrhydeddu yn ei fywyd, ac ateb eu gofynion hyd yr eithaf yn ei farwolaeth ar y groes: "Na thybiwch fy nyfod i dōri y gyfraith, neu y prophwydi: ni ddaethum i dōri, ond i gyflawni." Math. 5. 17.

2. Yn ngosodiad Crist i fod yn *iawn*, ac yn ymddygiad y Tad tuag ato pan yn *rhoddi iawn*, yr amlygwyd egwyddorion anghyfnewidiol y llywodraeth, ac anmhleigarwch mwyaf diduedd y Jehofa fel gweinyddwr o honi: "Eithr yr Arglwydd a fynai ei ddryllio ef, efe a'i clwyfodd. Yr hwn nid arbedodd ei briod Fab, ond a'i traddododd ef trosom ni oll." Esa. 53. 10. Rhuf. 8. 32.

3. Yn yr *iawn*, yr atebwyd dybenion cosp er boddlonrwydd mwy, a gogoniant uwch i'r llywodraeth a'r gyfraith, na phe buasai yr holl droseddwyr yn dyoddef y gosp yn eu personau eu hunain; canys nid oes nieb yn uffern yn rhoddi *iawn* neu foddlonrwydd wrth ddwyn y gosp ddyledus am bechod: "Yr Arglwydd sydd foddlawner er mwyn ei gyfiawnder; efe a fawrha y gyfraith, ac a'i gwna yn anrhydeddus." Esa. 42. 21.

4. Yn *iawn* Crist y rhoddwyd yr atalfa fwyaf effeithiol ar ffordd cynnydd pechod yn mhlith deiliaid llywodraeth Duw: trwy ddangos, yn amlycach nag erioed; yr anfeidrol ddrygioni sydd ynddo, a'r perygl ofnadwy sydd o fyw a marw tan ei llywodraeth: "Canys os gwnant hyn yn y pren îr, pa beth a wneir yn y crin." Luc 23. 31.

5. Wrth weinyddu maddeuant mewn *iawn*, y mae'r llywodraeth, a Duw fel llywodraethwr, yn cael eu goneddu yn fwy na phe buasai yr holl droseddwyr yn cael eu damnio: "Yr hwn a osododd Duw yn *iawn* trwy

ffydd yn e waed ef, i ddangos ei gyfiawnder ef, trwy faddeuant y pechodau a wnaethid o'r blsen trwy ddyoddefgarwch Duw." Rhuf. 3. 25.

G. 6. *Pa beth yw yr iawn yn ei berthynas âg arfaeth a gras Duw?*

A. 1. Nid rhwymio na thueddu Duw i drugarhan a wnaeth yr iawn, oblegid y mae Duw yn drugarog a graslawn yn ei natur erioed: "A'r Arglwydd a aeth heibio o'i flaen ef, ac a lefodd, JEHOFA, JEHOFA, y Duw trugarog a graslawn." Ecs. 84. 6.

2. Eithr yn yr iawn, yr agorwyd llwybr i Dduw yn unol â gogoniant ei holl Briodoliaethau, i ddangos ei hun fel Duw graslawn, trwy gynnyg cymmmod a maddeuant i'r byd gwrthryfelgar: "Sef bod Duw yn Nghrist yn cymodi y byd âg ef ei hun, heb gyfrif iddynt eu pechodau." 2 Cor. 5. 20.

3. Yn yr iawn y sicrhawyd bwriadau grasol Duw yn ei arfaeth dragywyddol gyda golwg ar iachawdwriaeth a gogoneddiad ei eglwys etholedig: Y gwyr, cerwch eich gwragedd, megis ag y carodd Crist yr eglwys, ac a'i rhoddes ei hun drosti: Fel y sancteiddiai efe hi, a'i glanhau â'r olchfa ddwfr, trwy y gair: Fel y gosodai efe hi iddo ei hun yn eglwys heb arni na brycheuyn na chrychni, na dim o'r cyfryw; ond fel y byddai yn sanctaidd a difeius." Eph. 5. 25, 26, 27.

G. 7. *Beth yw yr iawn yn ei berthynas â'r Cyfryngwr?*

A. 1. Sylfaen ei dderchafiad a'i gogoniant cyfryngol: "A'i gael mewn dull fel dyn, efe a'i darostyngodd ei hun, gan fod yn ufudd hyd angen, i.e. angen y groes: o herwydd pa hwn, Duw a'i tradyrchafodd yntau, ac a roddes iddo enw, yr hwn sydd goruwch pob enw; Fel yn enw Iesu y plygai pob glin, o'r nefolion, a daearolion, a than-ddaearolion bethau; Ac y cyffesai pob tafod, fod Iesu Grist yn Arglwydd, er gogoniant Duw Dad." Phil. 2. 8, 9, 10, 11.

2. Yn rhoddiad yr iawn y sicrhodd iddo ei hun y

wobr à addawsid iddo am ei lafur : "Am hyny y rhanaf iddo ran gyda llawer, ac efe a rana 'r yspail gyda 'r cedyrn : am iddo dywallt ei enaid i farwolaeth." Esa. 53. 12.

G. 8. *Beth yw yr iawn i'r troseddur?*

A. Llwybr rhydd iddo nesân at Dduw mewn gweddi trwyddo, am gymod a heddwch, a phob bendith angenrheidiol : "Yn yr hwn y mae i ni hyfdra a dyfodfa trwy ei ffydd ef." Eph. 3. 12.

2. Trwy yr iawn y cafwyd gweinidogaeth yr efengyl, ac addewid o'r Yspryd Glân i'w heffeithioli er iechyd-wriaeth : "Canys eto nid oedd yr Yspryd Glân wedi ei roddi, o herwydd na ogoneddasiid yr Iesu eto." Ioan 7. 39. Eph. 4. 11, 12.

PEN. VIII.

AM EIRIOLAETH CRIST.

G. 1. *A ydyw Crist yn aros yn ei swydd fel Offeiriad wedi ei esgyniad i'r nef?*

A. Ydyw : "Ond hwn, am ei fod yn aros yn dragwydd, sydd ag offeiriadaeth dragwyddol ganddo." Heb. 7. 24.

G. 2 *Pa beth a wna Crist fel Offeiriad yn y nefoedd?*

A. "Eiriol tros y troseddwr." Esa. 53. 12.

G. 3. *Ar ba sail y mae Crist yn eiriol?*

A. Y mae yn eiriol yn y nef ar sail yr hyn a wnaeth ar y ddaear : "Y mae i ni eiriolwr gyda'r Tad, Iesu Grist y cyflawn, : ac efe yw yr iawn tros ein pechodau ni." 1 Ioan 2. 1, 2.

G. 4. *Pa ffrwyth sydd yn deilliaw oddiwrth eiriolaeth Crist i'r byd yn gyffredinol?*

A. Estyniad amser a breintiau : Gâd ef y flwyddyn hon hefyd, hyd oni ddarffo i mi gloddio o'i amgylch ef a bwrw tail." Luc 13. 8.

G. 5. Pwy ydynt wrthrychau neillduol eiriolaeth Crist?

A. Ei bobl etholedig a roddwyd iddo gan y Tad: "Trostynt hwy yr wyf fi yn gweddio: nid tros y byd yr wyf yn gweddio, ond tros y rhai a roddaist i mi, canys eiddot ti ydynt." Ioan 17. 9.

G. 6. Am ba bethau y mae Iesu Grist yn eiriol i'w bobl?

A. 1. Am iddynt oll fod yn un â'u gilydd: "Fel y byddont oll yn un, megis yr wyt ti, y Tad ynof fi, a minau ynôt ti: fel y byddont hwythau un ynom ni." Ioan 17. 21.

2. Am faddeuant beunyddiol iddynt o'u pechodau: "O phecha neb, y mae i ni eiriolwr." 1 Ioan 2. 1.

3. Am nerth iddynt i sefyll yn wyneb temtasiynau y gelyn: "A'r Arglwydd a ddywedodd, Simon, Simon, wele, Satan a'ch ceisiodd chwi i'ch nithio fel gwenith: Eithr mi a weddiais trosot, fel na ddiffygiai dy ffydd." Luc 22. 31, 32.

4. Am dderbyniad i'w gweddiau, a chymeradwyaeth i'w gwasanaeth amherffaith gyda Duw: "Ac angel arall a ddaeth, ac a safodd ger bron yr allor, a thusser aur ganddo; a rhoddwyd iddo arogl-darth lawer, fel yr offrymai efe gyda gweddiau yr holl saint ar yr allor aur, yr hon sydd ger bron yr orsedd-faingc. Ac fe aeth mwg yr arogl-darth gyda gweddiau y saint i fynu ger bron Duw." Dat. 8. 3, 4.

5. Am fod y gair a moddion gras yn effeithiol er eu sancteiddiad: "Sancteiddia hwy yn dy wirionedd; dy air sydd wirionedd." Ioan 17. 17.

6. Y mae yn eiriol am eu cwbl ryddhad, eu gogoneddiad, a'u dyrchafiad ato ei hun i fwynhad cyflawn, perffaith, a thragywyddol o hono: "Y Tad, y rhai a roddaist i mi, yr wyf yn ewyllysio, lle yr wyf fi, fod o honynt hwythau hefyd gyda myfi; fel y gwelont fy ngo-goniant a roddaist i mi: oblegid ti a'm ceraist cyn seiliad y byd." Ioan 17. 24.

G. 7. Pa fath eiriolaeth yw eiriolaeth Crist?

A. Eiriolaeth lwyddiannus iawn ydyw: "Deisyfiad ei galon a roddai iddo: a dymuniad ei wefusau ni's gommeddaist." Sal. 21. 2.

G. 8. *Pa sicrwydd sydd y llwydda Crist yn ei eiriolaeth tros ei bohl?*

A. Oblegid mai yr un yw ewyllys y Tad a'i ewyllys yntau: "A hyn yw ewyllys y Tad a'm hanfonodd i; cael o bawb sydd yn gweled y Mab, ac yn credu ynddo ef, fywyd dragywyddol." Ioan 6. 40.

G. 9. *Yn mha bethau yr ymddengys rhagoroldeb Crist fel Offeiriad ar bob offeiriad arall?*

A. 1. | Yn mawredd ei berson: "Canys y gyfraith sydd yn gwneuthur dynion a gwendid ynddynt, yn arch-offeiriad; eithr gair y llŵ, yr hwn a fu wedi y gyfraith, sydd yn gwneuthur y Mab, yr hwn a berffeithiwyd yn dragywydd." Heb. 7. 28.

2. Yn mawredd a rhagoroldeb yr hyn a wnaeth yn y cyflawniad o'i swydd: "Ac y mae pob offeiriad yn sefyll beunydd yn gwasanaethu, ac yn offrymu yn fynych yr un aberthan, y rhai ni allant byth ddileu pechodau: Eithr hwn, wedi offrymu un aberth, yn dragywydd a eisteddodd ar ddeheulaw Duw." Heb. 10. 11, 12.

3. Yn ei barhâd yn ei swydd: "A'r rhai hyny yn wir, llawer sydd wedi eu gwneuthur yn offeiriad o herwydd lluddio iddynt gan farwolaeth barhau: Ond hwn, gan ei fod yn aros yn dragywydd, sydd ag offeiriadaeth dragywyddol ganddo." Heb. 7. 23, 24.

PEN. IX.

AM FRENHINIAETH CRIST.

G. 1. *Pa beth a wna Crist fel Brenin?*

A. 1. Llywodraethu ac amddiffyn ei eglwys: "Yr Arglwydd yw ein Barnwr, yr Arglwydd yw ein Deddfwr,

yr Arglwydd yw ein Brenhin, efe a'n ceidw." Esa. 33. 22.

2. Darostwng a phlygu dynion, a'u gwneuthur yn ufudd ddeiliaid iddo ei hun: "Pobl a syrthiant tanat; o herwydd dy saethau llymion yn glynu yn nghalon gelymion y Brenhin." Sal. 45. 5.

3. Llwy'r ddinystrio ei holl elynion a barhant yn eu gwrthryfelgarwch i'w erbyn ef a'i lywodraethi: "A hefyd, fy ngelymion hyny, y rhai ni fynasent i mi deyrnasu arnynt, dygwch hwynt yma, a lleddwch ger fy mron i." Luc 19. 27.

G. 2. *Pa fath yw teyrnas Crist yn ei natur?*

A. Ysprydol ydyw: "Fy mrenhiniaeth i nid yw o'r byd hwn." Ioan 18. 36.

G. 3. *Pa le y mae rheolau a chyfreithiau Teyrnas Crist?*

A. Yn yr ysgrythyrau sanctaidd: "Rhwym y dystiolaeth, selia y gyfraith yn mhlith fy nysgyblion." Esa. 8. 16.

G. 4. *A oes gan neb ond Crist hawl i osod cyfreithiau yn yr eglwys?*

A. Nac oes, oblegid mai efe yn unig yw ei Phen a'i Brenhin: "Eithr na'ch galwer chwi Rabbi: canys un yw eich Athraw chwi, sef Crist; a chwithau oll brodyr ydych. Ac na elwch neb yn dad i chwi ar y ddaear, canys un Tad sydd i chwi, yr hwn sydd yn y nefoedd. Ac na'ch galwer yn athrawon: canys un yw eich Athraw chwi, sef Crist." Math. 23. 8, 9, 10.

G. 5. *Ai ar ei eglwys yn unig y mae Crist yn Frenhin?*

A. Nage; y mae llywodraeth pob peth wedi ei ymddiried i'w law, i'w goruwch-reoli er lleshad ei eglwys: "Rhoddwyd i mi bob awdurdod yn y nef, ac ar y ddaear. Megis y rhoddaist iddo awdurdod ar bob cnawd, fel am y cwbl a roddaist iddo, y rhoddai efe iddynt fywyd tragywyddol." Math. 28. 18. Ioan 17. 2.

G. 6. *A fydd Crist i aros yn ei swydd fel Brenhin byth?*

C

A. Bydd : " Ac efe a deyrnasa ar dŷ Jacob yn dragywydd." Luc 1. 33.

G. 7. *Pa fath Frenhin yw Crist?*

A. Brenhin cyfiawn, heddychol a llariaidd : " Bydd lawen iawn, ti ferch Sion ; a chrech-wêna, ha ferch Jerusalem. Wele dy Frenhin yn dyfod atat ; cyfiawn ac achubydd yw efe ; y mae efe yn llariaidd." Zec. 9. 9.

G. 8. *Beth yw ein dyledswydd ni tuag ato fel Brenhin?*

A. Ymostwng i'w lywodraeth, ac ufuddhau fel deiliaid ffyddlawn i'w gyfreithiau ef : " Gwrando, ferch, agwel, a gostwng dy glust ; ac anghofia dy bobl dy hun, a thŷ dy dad. A'r Brenhin a chwenyech dy degwch : canys efe yw dy Iôr di ; ymostwng dithau iddo ef." Sal. 45. 10, 11.

G. 9. *Pa bethau er ein haddysg a welun oddiwrth hyn?*

A. 1. Mawr fraint eglwys a phobl Dduw, gan fod ganddynt y fath Frenhin doeth a galluog i'w llywodraethu a'u hamddiffyn : " Llawenhaed Israel yn yr hwn a'i gwnaeth ; gorfoledded meibion Sion yn eu Brenhin." Sal. 149. 2.

2. Mai peth ofnadwy, yn y diwedd, fydd parhau yn elynion iddo, ac yn wrthryfelwyr yn ei erbyn : " Ei elynion ef a wisgaf â chywilydd ; arno yntau y blodeua ei goron." Sal. 132. 18.

BRENHIN ac Offeiriad yw
 'R Arglwydd Iesu,
 Dyddiwr rhyngom ni â Duw,
 I'n heddychu ;
 'Nawr mae'n eiriol gyda'r Tad,
 Ac yn llwyddo,
 Dadleu trosom werth ei waed,
 Moliant iddo.

PEN. X.

AM DDAROSTYNGIAD A DYRCHAFIAD CRIST.

G. 1. *A ddaeth Crist i fod yn isel iawn wrth ddyfod yn Waredwr?*

A. Do, "Yn ddirmygedig a diystyraf o'r gwyr." Esa. 53. 3.

G. 2. *Yn mha bethau y gwelir ei ddarostyngiad?*

A. 1. Yn ei waith yn cymeryd y natur ddynol, yn ei gwaeledd a'i hiselder, i undeb â'i berson Dwyfol: "Yr hwn, ac efe yn ffurf Duw, ni thybiodd yn drais fod yn ogyfuwch â Duw; eithr efe a'i dibrisiodd ei hwn, gan gymeryd arno agwedd gwas, ac a wnaed mewn cyffelybiaeth dynion." Phil. 2. 6, 7.

2. Yn ei enedigaeth: "A hi a esgorodd ar ei mab cyntaf-anedig, ac a'i rhwymodd ef mewn cadachau, ac a'i dododd yn y preseb." Luc 2. 7.

3. Yn nhyloidi ac iselder amgylchiadau ei fywyd: "Y mae gan y llwynogod ffauau, a chan adar y nefoedd nythod, ond gan Fab y dyn nid oes lle y rhoddo ei ben i lawr." Luc 9. 58.

4. Yn ei waith yn myned tan y ddeddf: "Wedi ei wneuthur o wraig, wedi ei wneuthur tan y ddeddf." Gal. 4. 4.

5. Yn y gwaradwydd a'r dirmyg a ddyoddefodd gan ddynion: "Ystyriwch yr hwn a ddyoddefodd gyfryw ddywedyd yn ei erbyn gan bechaduriaid." Heb. 12. 3.

6. Yn ei farwolaeth warthus ar y groes: "Yr hwn, yn lle y llawenydd a osodwyd iddo, a ddyoddefodd y groes, gan ddiystyru gwaradwydd." Heb. 12. 2.

7. Yn ei gladdedigaeth, a'i arosiad am dri diwrnod yn y bedd: "Canys fel y bu Jonas dridiau a thair nos yn mol y morfil, felly y bydd Mab y dyn dridiau a thair nos yn nghalon y ddaear." Math. 12. 40.

G. 3. *Pa le sydd i'w ystyried fel y man isaf y bu Crist yn ei ddarostyngiad ynddo?*

A. Y bedd: "Darfod iddo ddisgyn yn gyntaf i barthau isaf y ddaear." Eph. 4. 9.

G. 4. *A ddyrchafwyd Crist ar olei ddarostyngiad mawr?*

A. Do: "Yr hwn a ddisgynodd yw yr hwn hefyd a esgynodd goruwch yr holl nefoedd, fel y cyflawnai bob peth." Eph. 4. 10.

G. 5. *Pa le yn gyntaf y dechreuodd dyrchafiad Crist?*

A. Yn ei adgyfodiad o'r bedd: "Nid yw efe yma, efe a gyfododd, megis y dywedodd, Deuwch, gwelwch y fan lle gorwedodd yr Arglwydd." Math. 28. 6.

G. 6. *Pa bryd yr adgyfododd Iesu Grist?*

A. Yn fore iawn y trydydd dydd ar ol ei farwolaeth: "A'i gyfodi y trydydd dydd, yn ol yr ysgrhythrau." 1 Cor. 15. 4.

G. 7. *Beth oedd adgyfodiad Crist o'r bedd yn brofi?*

A. 1 Fod yr hyn oll a wnaeth fel Cyfryngwr yn foddhâol gan Dduw, canys efe a'i cyfododd ef: "Yr Iesu hwn a gyfododd Duw i fynu." Act. 2. 32.

2. Yn ei adgyfodiad o'r bedd eglurwyd mai Mab Duw a'r gwir Fessia ydoedd: "Ac a eglurwyd yn Fab Duw mewn gallu, yn ol Yspryd Sancteiddiad, trwy yr adgyfodiad oddiwrth y meirw." Rhuf. 1. 4.

3. Yn ei adgyfodiad ef y sicrhawyd y bydd adgyfodiad i'r meirw yn gyffredinol y dydd olaf: "Ac os pregethir Crist, ei gyfodi ef o feirw, pa fodd y dywed rhai yn eich p'ith chwi nad oes adgyfodiad y meirw? canys os y meirw ni chyfodir, ni chyfodwyd Crist chwaith. Eithr yn awr, Crist a gyfodwyd oddiwrth y meirw, ac a wnaed yn flaenffrwyth y rhai a hunasant." 1 Cor. 15. 12, 18. 20.

G. 8. *Pa hyd yr arosodd Crist ar y ddaear wedi adgyfodi?*

A. Deugain niwrnod yr arosodd gyda ei ddisgyblion: "I'r rhai hefyd yr ymddangosodd yn fyw wedi iddo ddyoddef, trwy lawer o arwyddion sicr; gan fod yn weledig iddynt tros ddeugain niwrnod, a dywedyd y

pethau a berthynent i deyrnas Dduw." Act. 1. 3.

G. 9. *Yn mha bethau yn mhelluch y mae dyrchafiad Crist yn gynywysedig?*

A. Yn ei esgyniad i'r nefoedd, ei eisteddiad ar ddeheulaw Duw, a'i osodiad i fod yn farnwr byw a meirw.

G. 10. *Pa fath oedd esgyniad Crist i'r nefoedd?*

A. 1. Yr oedd yn esgyn fel Brenhin buddugoliaethus: "Pan ddyrchafodd i'r uchelder, efe a gaethiwodd gaethiwed." Eph. 4. 8.

2. Yr oedd yn esgyn yn gyhoeddus a gorfoleddus: "Dyrchafodd Duw â llawen floedd, yr Arglwydd â sain udgorn." Sal. 47. 5.

3. Yr oedd yn esgyn fel Cynnrychiolwr ei bobl, a Phen ei eglwys: "Yr wyf fi yn myned i barotoi lle i chwi." Ioan 14. 2.

G. 11. *A gafodd Crist dderbyniad croesawus i'r nefoedd ar ei esgyniad?*

A. Do: "Dywedodd yr Arglwydd wrth fy Arglwydd, Eistedd ar fy neheulaw hyd oni osodwyf dy elynion yn droed-faingc i'th draed." Sal. 101. 1.

G. 12. *Beth mae ei eisteddiad ar ddeheulaw Duw yn arwyddo?*

A. 1. Arwydda ei fod wedi gorphen ei waith, a gorchfygu ei elynion: "Yr hwn sydd yn gorchfygu, rhoddaf iddo eistedd ar fy ngorsedd-faingc, megis y gorchfyfgais inau, ac yr eisteddais gyd a'm Tad ar ei orsedd-faingc ef." Dat. 3. 21.

2. Arwydda fawredd ac uchder eiddyrchafiad: "Wrth ba un o'r angylion y dywedodd efe un amser, Eistedd ar fy neheulaw?" Heb. 1. 3.

3. Arwydda ei eisteddiad ar ddeheulaw y Tad, ei fod yn ddyrchafedig goruwch pob creadur; a bod llywodraeth yr holl greadigaeth wedi ei hymddiried iddo: "Yr hwn sydd ar ddeheulaw Duw wedi myned i'r nef, a'r angelion, a'r awdurdodau, a'r galluoedd wedi eu darostwng iddo." 1 Pedr 3. 22.

G. 13. *A ddaw Crist o'r nefoedd eto?*

A. Daw, yn niwedd y byd, mewn rhwysg a gogoniant mawr, i farnu pawb yn ol eu gweithredoedd: "Canys Mab y dyn a ddaw yn ngogoniant ei Dad, gyd a'i angelion; yna y rhydd efe i bawb yn ol ei weithred." Math. 16. 27.

G. 14. *Pa bethau a welwn ni yn narostyngiad a dyrchafiad Crist?*

A. 1. Fod Crist, yn ei ddarostyngiad, wedi gosod i ni esiempl ragorol o ddyoddefgarwch: "Oblegid Crist yntau a ddyoddefodd trosom ni, gan adael i ni esiempl fely canlynech ei ol ef. Yr hwn pan ddifenwyd, ni ddifenwodd drachefn; pan ddyoddefodd, ni fygythiodd." 1 Pedr 2. 21—23.

2. Mai yr hyn a wnaeth Crist yn ei sefyllfa ddarostyngol, yn ei fywyd a'i farwolaeth, yw unig sylfaen gobaith i ni am gymod â Duw: "Canys, os pan oeddym yn elynion y'n heddychwyd â Duw, trwy farwolaeth ei Fab." Rhuf. 5. 10.

3. Mai dyrchafiad Crist i'r nefoedd, a'i eisteddiad ar ddeheulaw y Tad, a'i waith yn eiriol yno, yw sicrwydd parhad y saint mewn gras, a'u gogoneddiad yn y diwedd: "Mwy o lawer, wedi ein heddychu, y'n hachubir trwy ei fywyd ef." Rhuf. 5. 10.

PEN. XI.

AM WAITH YR YSPRYD GLÂN.

G. 1. *Pa beth fu y canlyniad o esgyniad Crist i'r nefoedd?*

A. Tywalltiad, neu anfoniad yr Yspryd Glân i'r ddaear: "Am hyny, wedi ei ddyrchafu ef trwy ddeheulaw Duw, ac iddo dderbyn gan y Tad yr addewid o'r Yspryd Glân, efe a dywalltodd y peth yma yr ydych

chwi yr awrhon yn ei weled ac yn ei glywed." Act. 2. 33.

G. 2. *Beth ydyw gwaith neu swydd yr Yspryd Glân yn ein hiachawduriaeth?*

A. 1. Argyhoeddi: "Pan ddêl, efe a argyhoedda y byd, o bechod, o gyfiawnder, ac o farn." Ioan 16. 8.

2. Gogoneddu Crist: "Efe a'm gogonedda i, canys efe a gymer o'r eiddo fi ac a'i mynega i chwi." Ioan 16. 14.

3. Sancteiddio ac adnewyddu pechadur ar ddelw Duw: "Eithr nyni oll âg wyneb agored, ydym yn edrych ar ogoniant yr Arglwydd megis mewn drych, a newidir i'r unrhyw ddelw o ogoniant i ogoniant, megis gan Yspryd yr Arglwydd." 2 Cor. 3. 18.

4. Arwain a dyddanu y saint: "A mi a weddiaf ar y Tad, ac efe a rydd i chwi Ddyddanydd fel yr aroso gyda chwi yn dragwyddol." Ioan 14. 16.

5. Cynhorthwyo mewn gweddi: "A'r un ffunud y mae yr Yspryd hefyd yn cynhorthwyo ein gwendid ni. Canys ni wyddom ni beth a weddiom, megis ag y dylem; eithr y mae yr Yspryd ei hun yn erfyn trosom ni âg ocheneidiau annrhaethadwy." Rhuf. 8. 26.

G. 3. *Pa fodd y mae yr Yspryd Glân yn argyhoeddi ac yn dychwelyd pechadur?*

A. Trwy agoryd llygaid ei feddwl, a'i oleuo i weled ei sefyllfa golledig wrth natur: "I agoryd eu llygaid, ac i'w troi o dywyllwch i oleuni, ac o feddiant Satan at Dduw." Act. 26. 18.

G. 4. *Pa fodd y mae yr Yspryd Glân yn gogoneddu Crist?*

A. Trwy ddangos i'r pechadur ei angen am dano, a digonolrwydd ac addasrwydd Crist ar gyfer ei angen; a chymeryd o'r eiddo Crist a'i fynegu iddo: "Ac ni a welsom ei ogoniant ef, gogoniant megis yr unig anedig oddi wrth y Tad, yn llawn gras a gwirionedd." Ioan 1. 14. a 16. 14.

G. 5. *Pa fodd y mae efe yn sancteiddio pechadur halogedig?*

A. Trwy gymhwysiad o waed Crist at yr enaid: "A gwaed Iesu Grist, ei Fab ef; sydd yn ein glanhau ni oddiwrth bob pechod." 1 Ioan 1. 7.

G. 6. *A oes neb yn sanctaidd wrth natur?*

A. Nac oes: "Eithr yr ydym ni oll megis peth aflan, ac megis bratiau budron yw ein holl gyfiawnderau." Esa. 64. 6.

G. 7. *A all neb fod yn gadwedig heb eu sancteiddio?*

A. Na all: "Heb sancteiddrwydd, ni chaiff neb weled yr Arglwydd." Heb. 12. 14.

G. 8. *A all neb sancteiddio pechadur ond yr Yspryd Glân?*

A. Na all: "Myfi yw yr Arglwydd eich sancteiddrwydd." Lef. 22. 32.

G. 9. *Pwy y mae yr Yspryd Glân yn sancteiddio?*

A. Yr eglwys: "Y gwyr, cerwch eich gwragedd, megis y carodd Crist yr eglwys, ac y rhoddes ei hun drosti; Fel y sancteiddia efe hi, a'i glanhau â'r olchfa ddwfr trwy y gair." Eph. 5. 25. 26.

G. 10. *A ydyw yr Yspryd Glân yn arweinydd i'w bobl?*

A. Ydyw: "Canys y sawl a arweinir gan Yspryd Duw, y rhai hyny sydd blant i Dduw." Rhuf. 8. 14.

G. 11. *Pa ham y mae yr Yspryd Glân yn cael ei alw yn Ddyddanydd?*

A. 1. Am mai dyben ei holl oruchwiliaethau yw dwyn dyddanwch i'r enaid yn y diwedd: "Am hyny wele mi a'i denaf hi, ac a'i dygaf i'r anialwch, ac a ddywedaf wrth fodd ei chalon." Hos. 2. 14.

2. Am nad oes neb ond efe a all roddi gwir a thragwyddol ddyddanwch i'r enaid: Myfi, myfi yw yr hwn a'ch dyddana chwi; pwy wyt ti, fel yr ofnit ddyn yr hwn a fydd marw, a mab dyn yr hwn a wneir fel glaswelltyn?" Esa. 51. 12.

G. 12. *Pa fodd y mae yr Yspryd Glân yn dyddanu y saint?*

A. 1. Trwy ddwyn ar gof iddynt eirian Crist: "Eithr y Dyddanydd, yr Yspryd Glân, yr hwn a enbyn y Tad yn fy enwi, efe a ddysg i 'chwi yr holl bethau, ac a ddwg ar gof i chwi yr holl bethau a leferais i wrthych." Ioan 14. 26.

2. Trwy ddwyn tystiolaeth iddynt o hawl yn Nuw fel eu Tad: "Y mae yr Yspryd hwn yn cyd-dystiolaethu â'n hyspryd ni, ein bod ni yn blant i Dduw." Rhuf. 8. 16.

3. Trwy eu nerthu a'u cadarnhau yn wyneb pob trallod a phrofedigaeth, trwy dywallt cariad Duw yn eu calonau: "Ac nid felly yn unig, eithr yr ydym yn gorfoleddu mewn gorthrymderau; gan wybod fod gorthrymder yn peri dyoddefgarwch; A dyoddefgarwch, brofiad; a phrofiad, obaith; a gobaith ni chywilyddia, am fod cariad Duw wedi ei dywallt yn ein calonau ni, trwy yr Yspryd Glân yr hwn a roddwyd i ni." Rhuf. 5. 3, 4, 5.

4. Trwy aros gyda hwynt, a phreswyllo ynddynt, fel ernes o'u hetifeddiaeth dragywyddol: "Yr hwn yw ernes ein hetifeddiaeth ni, hyd bryniad y pwrcas, i fawli ei ogoniant ef." Eph. 1. 4.

PEN. XII.

AM WAITH YR YSPRYD.

—
YR AIL RAN.
—

G. 1. *Pa fodd y mae yr Yspryd Glân yn cynnorthwyo mewn gweddi?*

A. Trwy nerthu yr enaid i weithredu ffydd ar Grist: "Ni all neb ddywedyd yr Arglwydd Iesu ond trwy yr Yspryd Glân." 1 Cor. 12. 3.

G. 2. *Trwy ba gyfryngau y mae yr Yspryd Glân yn gweithredu?*

A. 1. Y mae yn agor ac yn cyfnewid y galon mewn modd digyfrwng: "Yr hon yr agorodd yr Arglwydd ei chalon i ddal ar y pethau a leferid gan Paul." Act. 16. 14.

2. Mae yn arwain ac yn dyddanu trwy gyfrwng y gair ac ordinhadau yr efengyl: "Am hyny, mewn llawenydd y tynwch ddwfr o flynhonau iachawdwriaeth." Esa. 12 3.

G. 3. *Pa fath weithydd yw yr Yspryd Glân?*

A. 1. Gweithredydd nerthol ac anorchfygol: "A pheth yw rhagorol fawredd ei nerth ef tuag atom ni y rhai y'm yn credu, yn ol gweithrediad nerth ei gadernid ef." Eph. 1. 19.

2. Gweithredydd rhydd, yn gwbl yn ol ei feddwl a'i ewylllys ei hun: "Y mae y gwynt yn chwythu lle y mynuo, a thi a glywi ei sŵn ef, ond ni wyddost o ba le y mae yn dyfod, nac i ba le y mae yn myned; felly y mae pob un a aned o'r Yspryd." Ioan 3. 8.

3. Y mae yn weithydd ag sydd yn sicr o ddwyn i ben y gwaith a ddechreuo: "Gan fod yn hyderus yn hyn, y bydd i'r hwn a ddechreuodd ynoch waith da, ei orphen hyd ddydd Iesu Grist." Phil. 1. 6.

G. 4. *Wrth ba enwau y gelwir y gwaith a weithredir gan yr Yspryd Glân, yn yr ysgrythyrau?*

A. 1. *Creadigaeth newydd*, am fod teimladau ac ysgogiadau newyddion yn yr enaid, ac ymddygiad newydd yn y fuchedd mewn canlyniad: "Ei waith ef ydym, wedi ein creu o newydd i weithredoedd da, y rhai a ragddarparodd Duw, fel y rhodiem ni ynddynt." Eph. 2. 10.

2. *Genedigaeth newydd*, am fod tuedd ac archwaeth newydd yn y galon: "Fel rhai bychain newydd eni, chwennychwch ddidwyll laeth y gair, fel y cynhyddoch trwyddo ef." 1 Pedr 2. 2.

3. *Calon ac yspryd newydd*; "A rhoddaf i chwi galon

newydd, ac yspryd newydd hefyd a roddaf o'ch mewn chwi." †Ezec. 36. 26.

4. *Adgyfodiad*, am fod y dyn yn dyfod yn fyw at y pethau yr oedd o'r blaen yn farw: "Wele fi yn agor eich beddau, fy mhobl, dygaf chwi hefyd o'ch beddau, a dygaf chwi i dir Israel." Ezec. 37. 12. Eph. 2. 1.

G. 5. *Pa rai ydynt ffrwythau neu effeithiau gwaith yr Ysryd Glân?*

A. "Eithr ffrwyth yr Ysryd yw cariad, llawenydd, tangnefedd, hir-ymaros, cymwynasgarwch, daioni, ffydd, a dirwest." Gal. 5. 22.

G. 6. *Pa bethau sydd i ni i'w gweled er ein huddysg oddiwrth y pethau hyn?*

A. 1 Fod yr Ysryd Glân yn Berson Dwysol cydradd â'r Tad a'r Mab, oddiwrth yr enwau a roddir arno; a'r gweithredoedd a briodolir iddo yn ngwaith mawr ein hiechydwrriaeth.

2. Na ddychon i neb ei dderbyn fel Dyddanydd, heb ei dderbyn yn gyntaf fel Argyhoeddydd: "Ysryd y gwirionedd, yr hwn ni ddychon y byd ei dderbyn, am nad yw yn ei weled, nac yn ei adnabod ef; ond chwi a'i hadwaenoch ef, o herwydd y mae efe yn aros gyda chwi, ac ynoch y bydd efe." Ioan 14. 17.

3. Dylem weddio llawer am ei gynhorthwyon i gyflawni pob dyledswydd grefyddol, a phob rhan o addo iad Duw: "Ysryd yw Duw, a rhaid i'r rhai a'i haddolant ef, addoli mewn Ysryd ac mewn gwirionedd." Ioan 4. 24.

4. Gwyllo yn ofalus na b'o i ni ei dristhau, na'i ddi-ffodd yn ei gymhelliadau: "Ac na thristhewch Lân Ysryd Duw, trwy yr hwn y'ch seliwyd hyd ddydd prynedigaeth." Eph. 4. 3. 1 Thes. 5. 19.

PEN. XIII.

AM FFYDD A CHYFIAWNHAD.

G. 1. *Pa fodd y mae i bechadur euog gael ei gyfiawnhau ger bron Duw?*

A. Trwy ffydd yn Nghrist yn unig: "Yr ydym ni gan hyny yn cyfrif mai trwy ffydd y cyfiawnheir dyn, heb weithredoedd y ddeddf." Rhuf. 3. 28.

G. 2. *A oes neb yn gyfiawn wrth natur?*

A. Nac oes: "Megis y mae yn ysgrifenedig, Nid oes neb cyfiawn, nac oes un." Rhuf. 3. 10.

G. 3. *A all neb gael ei gyfiawuhau trwy haeddiant ei weithredoedd ei hun?*

A. Na all: "Ac na chyfiawnheir neb trwy y ddeddf ger bron Duw, eglur yw; oblegid, y cyfiawn a fydd byw trwy ffydd." Gal. 3. 11.

G. 4. *Beth yw ffydd gyfiawnhâol?*

A. Crediniaeth o'r dystiolaeth a dystiolaethodd Duw am ei Fab, ac ymorphwysiad yr enaid ar Grist yn y dystiolaeth, am fywyd ac iachawdwriaeth: "A hon yw y dystiolaeth; roddi o Dduw i ni fywyd tragwyddol; a'r bywyd hwn sydd yn ei Fab ef." 1 Ioan 5. 11.

G. 5. *Beth yw defnydd ein cyfiawnhâd?*

A. Ufudd-dod yr Arglwydd Iesu Grist yn ei fywyd a'i angeu: "Trwy ufudd-dod un y gwneir llawer yn gyfiawn." Rhuf. 5. 19.

G. 6. *Pwy sydd yn cyfiawnhâu?*

A. "Duw yw yr hwn sydd yn cyfiawnhau." Rhuf. 8. 33.

G. 7. *Pa fodd y mae Duw yn cyfiawnhau?*

A. 1. Yn rhad, heb ddim achos neu haeddiant yn y gwrthrychau: "A hwy wedi eu cyfiawnhau yn rhad, trwy ei ras ef." Rhuf. 3. 24.

2. Fel Barnwr cyfiawn y mae yn cyhoeddi rhyddhad i'r troseddwr oddiwrth y gosp ddyledus iddo am ei

bechod: Gollwng ef, rhag disgyn o hono i'r clawdd: myfi a gefais iawn." Job 33. 24.

3. Trwy haeddedigaethau'r Cyfryngwr yn unig y mae Duw yn cyfiawnhau: "Trwy y prynedigaeth sydd yn Nghrist Iesu." Rhuf. 3. 24.

G. 8. *Beth yw sail cyfrifiad o gyfiawnder Crist i bechadur?*

A. Undeb y pechadur â Christ, a ffydd ynddo: "Credodd Abraham i Dduw, a chyfrifwyd iddo yn gyfiawnder. Eithr nid ysgrifenydd hynny er ei fwyn ef yn unig, ddarfod ei gyfrif iddo, ond er ein mwyn ninau hefyd, i'r rhai y cyfrifir, y rhai ydym yn credu yn yr hwn a gyfododd Iesu ein Harglwydd ni o feirw." Rhuf. 4. 23, 24.

G. 9. *Ai ni chyfrif yr Arglwydd neb yn gyfiawn ond a fyddo mewn undeb â Christ?*

A. Na wna byth; canys, "Ni ddieuoga efe yr anwir." Nah. 1. 3.

G. 10. *A ydyw pawb sydd mewn undeb â Christ yn cael eu cyfiawnhau?*

A. Ydynt: "Fel y byddai efe yn gyfiawn, ac yn cyfiawnhau y neb sydd o ffydd Iesu." Rhuf. 3. 26.

G. 11. *Beth sydd yn gynwysedig mewn cyfiawnhau*

A. 1. Rhad a hawn faddenant o'r holl bechodau, "Megis y mae Dafydd hefyd yn datgan dedwyddwch y dyn y mae Duw yn cyfrif cyfiawnder iddo heb weithredoedd, gan ddywedyd, Dedwydd yw y rhai y madaeuwyd eu hanwireddau, a'r rhai y cuddiwyd eu pechodau. Dedwydd yw y gŵr nid yw yr Arglwydd yn cyfrif pechod iddo." Rhuf. 4. 6, 7, 8.

2. Gwisgo y person â chymeradwyaeth, a gwnenthur derbyniad o hono i ffafr a heddwch: "Ac efe a atebodd, ac a ddywedodd wrth y rhai oedd yn sefyll ger ei fron, gan ddywedyd, Cymerwch ymaith y dillad budron oddi am dano ef. Wrtho yntau hefyd y dywedodd, Wele, symudais dy anwiredd oddiwrthyt, a gwisgaf di hefyd â newid dillad." Zech. 3. 4.

D

G. 12. *Pa fath yw y cyfiawnder y mae y dyn yn dyfod i feddiant o hono, yn ei undeb â Christ?*

A. 1. Y mae yn gyfiawnder *Dwyfol*: "Canys yr hwn nid adnabu bechod, a wnaeth efe yn bechod trosom ni fel y'n gwnelid yn gyfiawnder Duwynddo ef." 2 Cor. 5. 21.

2. Cyfiawnder *pur* a *disfrycheulyd* ydyw: "A chaniatawyd iddi gael ei gwisgo â lliain main glân a dysglaer, canys y lliain main yw cyfiawnder y saint." Dat. 19. 8.

3. Y mae yn gyfiawnder *tragywyddol*: "Fy iachawdwriaeth i fydd byth, a'm cyfiawnder ni dderfydd." Esay 51. 6. a 8.

G. 13. *Pa sawl math ar gyfiawnder sydd gan y saint?*

A. Tri, sef 1. Cyfiawnder *personol*, neu gyfiawnder Crist er cymeradwyaeth eu personau gyda Duw: "Trwy yr hwn y gwnaeth ni yn gymeradwy yn yr anwilyd." Eph. 1. 6.

2. Cyfiawnder *egwyddorol*; sef calon onest a diddwyll: "Crëa galon lân ynof, O Dduw, ac adnewyddda yspryd uniawn o'm mewn." Sal. 51. 10.

3. Cyfiawnder *ymarferol*; sef, uniondeb a gonestrwydd yn eu holl fasnach bydol: "Llawen gan y cyfiawn wneuthur barn." Diar. 21. 15.

G. 14. *Wrth ba nodau y mae adnabod y cyfiawnion?*

A. 1. Y maent yn cilio oddiwrth ddrygioni: "Sarn y cyfiawn yw dychwelyd oddiwrth ddrwg." Diar. 16. 17.

2. Y maent yn gwneuthur cyfiawnder yn eu holl orchwylion: "Yr hwn sydd yn gwneuthur cyfiawnder sydd gyfiawn." 1 Ioan 3. 7.

3. Y maent yn cymeryd gair Duw yn rheol yn mhob peth: "Eithr yr hwn a gadwo ei air ef, yn wir yn hwn y mae cariad Duw yn berffaith. Wrth hyn y gwyddom ein bod ynddo ef." 1 Ioan 2. 5.

G. 15. *Pa rai ydynt ragorfreintiau y cyfiawnion?*

A. 1. Cymod â Duw: "Am hyny, gau ein bod wedi ein cyfiawnhau trwy ffydd, y mae genym heddwch tuag at Dduw." Rhuf. 5. 1.

2. Y maent mewn sefyllfa o ddiogelwch sicr rhag digofaint a damnedigueth yn y diwedd: "Mwy o awer ynte, a nyni yn awr wedi ein cyfiawnhau trwy e waed ef, y'n hachubir rhag digofaint trwyddo ef." Rhuf. 5. 9.

G. 16. *Pa bethau a ddysgir i ni yn nrych yr athrawiaeth o gyfiawnhad trwy ffydd?*

A. 1. Mai ffynhonell wreiddiol y fendith hon yn gysta a holl fendithion y cymod, yw rhad a phen-arglwyddiaethol ras Duw: "Trwy ras yr ydych yn gadwedig." Eph. 2. 5.

2. Nad oes i ni ddysgwyl am un drugaredd na bendith oddiar law Duw, ond trwy Grist, ac na chyfiawnheir neb ond y rhai a gredant ynddo, ac a fyddant mewn undeb âg ef."

3. Fod arnom fawr angen am oruchwyliaeth argyhoeddiadol yr Yspryd Glân, i ein lladd i ni ein hunain, ac i'r ddeddf, fel y delom i geisio bywyd a chyfiawnder, a phob peth yn Nghrist: "Ac y'm cair ynddo ef, heb ddim o'm cyfiawnder fy hun, yr hwn sydd o'r gyfraith, ond yr hwn sydd trwy ffydd Crist, sef y cyfiawnder sydd o Dduw trwy ffydd." Phil. 3. 9.

4. Nad yw yr athrawiaeth o gyfiawnhad trwy ffydd yn tueddu i arwain i ben-rhyddid, ond yn y gwrthwyneb, yn cadarnhau rhwymau ufudd-dod i'r ddeddf, ac yn gymelliadol i fywyd duwiol: "Gan mai un Duw sydd; yr hwn a gyfiawnha yr enwaediad wrth ffydd, a'r dienwaediad trwy ffydd: Wrth hyny, a ydym ni yn gwneuthur y ddeddf yn ddirym trwy ffydd? Na ato Duw: eithr yr ydym yn cadarnhau y ddeddf." Rhuf. 3. 30, 31.

PEN. XIV.

AM Y CYFAMOD GRAS.

G. 1. *Am ba sawl cyfamod y sonir yn y Bibl?*

A. Am ddau; sef y cyfamod gweithredoedd a'r cyfamod gras.

G. 2. Beth oedd y cyfamod gweithredoedd?

A. Y cytundeb oedd rhwng Daw ag Adda, a'i holl hâd ynddo, am fywyd a dedwyddwch ar yr amod o berffaith ufudd-dod.

G. 3. Beth yw y cyfamod gras?

A. Trefniad, neu sefydliad grasol Daw er tragywyddoldeb, mewn perthynas i gadwedigaeth dyn colledig.

G. 4. Yn mha bethau y mae'r ddau gyfamod yn gwahaniaethu.

A. 1. Ufudd-dod perffaith a difeius a ofynid ac a gymeradwyid yn unig yn y cyfamod gweithredoedd; eithr y mae ufudd-dod oddiar egwyddor gywir, er fod amherffeithrwydd ynddo, yn gymeradwy a derbyniol tan y cyfamod gras: "Canys y mae Moses yn ysgrifenu am y cyfiawnder sydd o'r ddeddf; Mai y dyn a wnel y pethau hyny a fydd byw trwyddynt. Eithr y mae y cyfiawnder sydd o ffydd yn dywedyd fel hyn, Na ddywed yn dy galon, Pwy a esgyn i'r nef? (hyny yw, dwyn Crist i wared oddinched) Neu, pwy a ddisgyn i'r dyfnder? (hyny yw, dwyn Crist drachefn i fynu oddiwrth y meirw.) Eithr pa beth y mae efe yn ei ddywedyd? Mae y gair yn agos atat, yn dy enau, ac yn dy galon.—Mai os cyffesi â' thenau yr Arglwydd Iesu, a chredn yn dy galon i Dduw ei gyfodi ef o felrw, cadwedig fyddi." Rhuf. 10. 5, 6, 7, 8, 9.

2. Ufudd-dod trwy nerth naturiol y dyn ei hun a ofynid yn y cyfamod gweithredoedd; eithr trwy y gras a'r nerth a dderbynir gan Grist y cyfiawner yr ufudd-dod gofynol yn y cyfamod gras: "Yr wyf yn gallu pob peth trwy Grist, yr hwn sydd yn fy nerthu i." Phil. 4. 13.

3. Trwy ufudd-dod perffaith yr oedd cyfiawnhâd dyn yn y cyfamod gweithredoedd, eithr trwy ffydd yn Nghrist y mae cyfiawnhâd a phob bendith tan y cyfamod gras: "A'r ddeddf nid yw o ffydd, eithr, y dyn a wna y pethau hyny, a fydd byw ynddynt. Crist a'n llwyr

brynodd ni oddiwrth felldith y ddeddf, gan ei wneuthur yn felldith trosom,—Fel y delai bendith Abraham ar y Cenhedloedd, trwy Grist Iesu, fel y derbyniem yr addewid trwy ffydd,” Gal. 3. 12, 13, 14.

4. Yr oedd y pechod lleiaf yn dwyn marwolaeth a damnedigaeth yn y cyfamod gweithredoedd;—eithr gwa-hoddir y pechaduriaid gwaethaf i dderbyn gras a madddeuant yn y cyfamod gras: “Y farn a ddaeth o un camwedd i gondemniad, eithr y dawn sydd o gamweddau lawer i gyfiawnhad.” Rhuf. 5. 16.

5. Adda oedd y pen yn y cyfamod gweithredoedd, eithr Crist yw y pen yn y cyfamod gras: “Oblegid megis yn Adda y mae pawb yn meirw, felly hefyd yn Nghrist y bywheir pawb.” 1 Cor. 15. 22.

G. 5. *Pahan y gelwir y cyfamod hwn yn gyfamod gras?*

A. 1. Am mai Duw yn ei ras a'i trefnodd, ac a'i lluniaethodd.

2. Am ei fod yn cynwys pob gras a bendith ag sydd yn angen arnom ni, bechaduriaid: “Cyfamod trwyddol a wnaeth efe â ni, wedi ei luniaethu yn hollol ac yn sicr; canys fy holl iachawdwriaeth a'u holl ddymuniad yw.” 2 Sam. 25. 5.

3. Am fod diogelwch cyflwr yr holl had yn y cyfamod hwn, yn sefyll, nid ar eu nerth, a'u dianwadawluch eu hunain, ond ar ffyddlondeb a gras Duw: “Os ei feibion a adawant fy nghyfraith, ac ni rodiant yn fy marnedig-aethau; os fy neddfau a halogant, a'm gorchymynion ni chadwant; yna mi a ymwelaf â'u camwedd â gwialen, ac â'u hanwireddau â ffrewyllau. Ond ni thóraf fy nhrugaredd oddiwrtho, ac ni phallaf o'm gwirionedd. Ni thóraf fy nghyfamod, ac ni newidiaf yr hyn a ddaeth allan o'm genau.” Sal. 89. 30, 31, 32, 33, 34.

4. Am mai mawl a gogoniant gras Duw oedd mewn golwg yn flaenaf wrth ei luniaethu, ac fydd diwedd ei holl oruckwyliaeth: “Wedi iddo ein rhagluniaethu ni i fabwysiad trwy Iesu Grist iddo ei hun, yn ol boddlon-

rwydd ei ewyllys ef, er mawl gogoniant ei ras ef." Eph. 1. 5, 6.

G. 6. *Pa fodd y mae y cyfamod gras wedi ei gadarnhau?*

A. 1 Trwy lŵ Duw: "Yn yr hyn, Dduw yn ewyllysio dangos yn helaethach i etifeddion yr addewid, ddianwadaluwch ei gynghor, a gyfryngodd trwy lŵ." Heb. 6. 17.

2. Cadarnhawyd a chyssegrwyd ef trwy waed a marwolaeth Crist: "Pa faint mwy cospedigaeth, dybygwech chwi, y bernir haeddu o'r hwn a fathrodd Fab Duw, ac a farnodd yn aflan waed y cyfamod, trwy yr hwn y sancteiddwyd ef." Heb. 10. 29.

3. Y mae yu cael ei selio gan yr Yspryd Glân: "A'r hwn sydd yn ein cadarnhau ni gyda chwi yn Nghrist, ac a'n beneiniodd ni, yw Duw: "Yr hwn hefyd a'n seliodd, ac a roes ernes yr Yspryd yn ein calonau." 2 Cor. 1. 21, 22.

G. 7. *Pa rai yw y bendithion a addewir yn y cyfamod hwn?*

A. 1. Y mae yr Arglwydd yn addaw rhoddi ei hunan yn Dduw i'w bobl ynddo, a'u cymeryd hwythau i fod yn eiddo priodol iddo ei hun: "Ond dyma y cyfamod a wnaif fi â thŷ Israel ar ol y dyddiau hyny, medd yr Arglwydd: Mýfi a roddaf fy nghyfraith o'u mewn hwynt, ac a'i hysgrifenas hi yn eu calonau hwynt; A mi a fyddaf iddynt hwy yn Dduw, a hwythau a fyddant yn bobl i mi." Jer. 31. 33.

2. Y mae Crist a'r cyflawnder sydd ynddo yn cael ei addaw yn etifeddiaeth i holl hâd y cyfamod hwn: "Ac am hyny y mae efe yn Gyfryngwr y cyfamod newydd, megis trwy fod marwolaeth yn ymwared oddiwrth y troseddau oedd tan y cyfamod cyntaf, y cai y rhai a elwid dderbyn addewid yr etifeddiaeth dragywyddol." Heb. 9. 15.

3. Y mae yr Yspryd Glân fel sancteiddydd, arweinydd a Dyddanydd, y gair a holl'ordinhadau yr efengyl, er eu cynal a'u maethu, yn cael eu haddaw a'u rhoddi yn y cyfamod hwn: "A minau, dyma fy nghyfamod â

hwynt, medd yr Arglwydd; Fy Yspryd yr hwn sydd arnat a'm geirian y rhai a osodais yn dy enau, ni chiliaint o'th enau, nac o enau dy hâd, nac o enau hâd dy hâd, medd yr Arglwydd, o hyn allan byth." Esa. 59. 21.

4. Y mae yr hyn a fyddo yn angenrheidiol o drugareddau y bywyd hwn yn addawedig gan yr Arglwydd i'w bobl ynddo: "Ei fara a roddir iddo, a'i ddwfr fydd sicr." Esa. 38. 16. Heb. 13. 5.

5. Y mae adgyfodiad o'r bedd i fwynhau bywyd tragywyddol yn y byd a ddaw yn cael ei addaw hefyd: "A mi a'i hadgyfodaf ef yn y dydd diweddaf." "A minau ydwyf yn rhoddi iddynt fywyd tragywyddol." Ioan 6. 40. a 10. 28.

G. 8. *Pa bethau yn mkhellach a ddysgir i ni oddiwrth hyn?*

A. 1. Dylem ryfeddu graslonrwydd Duw, yn ei waith yn lluniaethu y fath gyfamod gogoneddus, a'r fath ddarpariadau ynddo i godi, ymgeleddu ac achub gwrthrychau mor annheilwng a thruenus: "Gwnaeth gofio ei ryfeddodau; graslawn a thrugarog yw yr Arglwydd. Rhoddodd ymborth i'r rhai a'i hofnant ef: efe a gofia ei gyfamod yn dragywydd." Sal. 111. 4, 5.

2. Mawr fraint deiliaid ysprydol y cyfamod hwn: "Oblegid pa genedl mor fawr yr hon y mae Duw iddi yn neshau ati, fel yr Arglwydd ein Duw ni, yn mhob dim y galwom arno." Dent. 4. 7.

3. Mawr dlodi, a gresynoldeb cyflwr y rhai nad oes ganddynt hawl yn rhagorfreintiau y cyfamod hwn: "Eich bod chwi y pryd hwnw heb Grist, wedi eich dyeithrio oddiwrth wladwriaeth Israel, ac yn estroniaid oddiwrth amodau yr addewid, heb obaith genych, ac heb Dduw yn y byd." Eph. 2. 12.

4. Y gweddai fod ein llafur penaf am adnabyddiaeth o Grist, ac undeb âg ef, fel y caffom hawl trwyddo yn holl ragorfreintiau y cyfamod gras: "Llafuriwch, nid

am y bwyd a dderfydd, eithr am y bwyd a bery i fywyd tragywyddol." Ioan 6. 27.

PEN. XV.

AM FODDION GRAS.

G. 1. *Pa rai ydynt yr ordinhadau, neu y moddion o ras a osododd yr Arglwydd i ni ymarfer â hwy er ein hiechyd-wriaeth?*

A. 1. Chwilio a darllen yr ysgrythyrau: "Ceisiwch allan o lyfr yr Arglwydd a darllenwch." Esa. 34. 16.

2. Gwrando yr efengyl: "Y neb sydd ganddo glustian i wrando, gwrandawed." Math. 11. 15.

3. Gweddio yn wastadol: "Ac efe a ddywedodd hefyd ddameg wrthynt, fod yn rhaid gweddio yn wastad ac heb ddiffygio." Luc 18. 1.

4. Ymarferiad parchus o'r sacramentau.

G. 2. *Pa fodd y mae i ni chwilio a darllen yr ysgrythyrau?*

A. 1. Dylem ymdrechu eu darllen yn eglur, ac yn ddeallus: "A hwy a ddarllenasant yn eglur yn y llyfr, yn nghyfraith Dduw; gan osod allan y synwyr wrth ddarllen." Ezra. 8. 9.

2. Wrth eu chwilio a'u darllen, dylem eu hystyried yn ddifrifol, gan ymdrechu adnabod meddwl yr Arglwydd ynddynt: "Y neb a ddarlleno ystyried." Math. 24. 15.

3. Eu chwilio beunydd, a myfyrio ynddynt yn wastadol: "Nac ymadawed llyfr y gyfraith hon o'th enan, eithr myfyria ynddo ddydd a nos; fel y cedwych ar wneuthur yn ol yr hyn oll sydd yn ysgifenedig ynddo; canys yna y llwyddi yn dy ffyrdd, ac yna y ffyni." Jos. 1. 8.

G. 3. *Pa ham y dylem chwilio a darllen yr ysgrythyrau?*

A. 1. Am mai geiriau Duw ydynt: "Yr holl ysgrythyr sydd wedi ei rhoddi gan ysprydolaeth Duw." 2 Tim. 3. 16.

2. Am mai wrthym ni y mae efe yn llefaru ynddynt: "Dangosodd efe it' ddyn, beth sydd dda, a pha beth a gais yr Arglwydd genyt, ond gwneuthur barn, a hoffi trugaredd, ac ymostwng i rodio gyda'th Dduw." Mic. 6. 8.

3. Oblegid mai hwy sydd yn tystiolaethu am Grist, ac yn dangos y ffordd i gael bywyd tragywyddol:— "Chwiliwch yr ysgrythyrau, canys ynddynt hwy yr ydych chwi yn meddwl cael bywyd tragywyddol: a hwynt hwy yw y rhai sydd yn tystiolaethu am danaf fi." Ioan 5. 34.

4. Am mai yn eu hol hwy y'n bernir yn y dydd olaf: "Y gair a leferais i, hwnw a'i barna ef yn y dydd diweddaf." Ioan 12. 48.

G. 4. *Pa fodd y mae i ni wrando yr efengyl i gael budd a llesad ysprydol oddiwrthi?*

A. 1. Rhaid i ni edrych, a gwrando arni fel cenhadwri oddiwrth Dduw: "Oblegid hyn yr ydym ninau hefyd yn diolch i Dduw yn ddibaid, o herwydd i chwi pan dderbyniasoch air Duw, yr hwn a glywsoch genym ni, ei dderbyn ef nid fel gair dyn, eithr fel y mae yn wir yn air Duw." 1 The. 2. 13.

2. Ei gwrando a'i gwneuthur: "A byddwch wneuthurwyr y gair, ac nid gwrandawyr yn unig." Iago 1. 22.

3. Dal ar yr hyn a wrandawom: "Am hynny mae yn rhaid i ni ddal yn well ar y pethau a glywsom, rhag i ni un amser eu gollwng hwy i golli." Heb. 2. 1.

4. Gwrando yn grediniol: "Edifarhewch a chredwch yr efengyl." Marc 1. 15.

G. 5. *Pa bethau sy yn profi ei bod yn ddyledswydd arnom wrando, dal ar, credu a gwneuthur yr efengyl?*

A. 1. Dwyfol darddiad ei gweinidogaeth: "Eithr yr ydwyf yn hyspysu i chwi, frodyr, am yr efengyl a bregethwyd genyf fi, nad yw hi ddynol, Canys nid gan

ddyn y derbyniais i hi, nac y'm dysgwyd; eithr trwy ddatguddiad Iesu Grist." Gal. 1. 11, 12.

2. O herwydd y berthynas sydd rhwng yr efengyl â ni: "Arnoch chwi, wyr, yr wyf fi yn galw; ac at feibion dynion y mae fy llais." Diar. 8. 4.

3. O herwydd mai yn ol ein hymddygiad tuag at yr efengyl y bydd ein sefyllfa dragywyddol yn troi: "Gwrandewch a bydd byw eich enaid. A phwy bynag ni dderbynio, ac ni wrandawo ar eich geiriau, pan ymadawoch o'r tŷ hwnw, neu o'r ddinas hono, ysgydwch y llwch oddiwrth eich traed. Yn wir, meddaf i chwi, esmwythach fydd i dir y Sodomiaid a'r Gomoriaid yn y farn, nac i'r ddinas hono." Esa. 55. 2. Math. 10. 14, 15.

G. 6. *Fa fodd y mae i ni weddio?*

A. 1. Yn enw Iesu Grist: "Yn wir, yn wir, meddaf i chwi, pa bethau bynag a ofynoch i'r Tad yn fy enw i, efe a'u rhydd i chwi." Ioân 16. 23.

2. Yn yr Yspryd Glân: "Eithr chwychwi, anwylyd, gan eich adeiladu eich hunain ar eich sancteiddiolaf ffydd, a gweddio yn yr Yspryd Glân." Judas 20.

3. Mewn ffydd, ac heb ammeu dim: "Eithr gofyned mewn ffydd, heb ammeu dim; canys yr hwn sydd yn ammeu, sydd gyffelyb i don y môr a chwelir ac a deflir gan y gwynt: canys na feddylid y dyn hwnw y derbyn efe ddim gan yr Arglwydd." Iago 1. 6, 7.

4. Mewn yspryd maddeugar, a pherffaith dangnefedd rhyngom â phob dyn: "A phan safoch i weddio, maddeuwch, o bydd genych ddim yn erbyn neb; fel y maddeno eich Tad yr hwn sydd yn y nefoedd i chwithau eich camweddau." Marc 11. 15.

G. 7. *Beth yw gweddi?*

A. Tywalltiad dymuniadau y galon ger bron yr Arglwydd: "Tywelltwch eich calon ger ei fron ef." Sal. 62. 8.

G. 8. *Beth sydd yn gynwysedig mewn gweddi?*

A. 1. Cydnabyddiaeth o fawredd Duw a'i ragoroldeb ar bawb arall: "Nid oes fel tydi yn mysig y duwiau, O

Arglwydd; na gweithredoedd fel dy weithredoedd di. Yr holl genhedloedd y rhai a wnaethost a ddeuant, ger dy fron di, O Arglwydd; ac a'ogoneddant dy enw. Canys ydwyt fawr, ac yn gwneuthur rhyfeddodan; ti yn unig wyt Dduw." Sal. 86. 8, 9, 10.

2. Cydnabyddiaeth o'n gwaeledd, a'n anhellyngdod, a'n trueni ein hunain: "Wele, gwael ydwyf, pa beth a atebaf i ti? mi a osodaf fy llaw ar fy ngenau." Job 40. 4. Sal 32. 5.

3. Y mae gweddi yn gynwysedig yn fwyaf neillduol, mewn ymbiliau a deisyfiad at Dduw, am faddeuant, a phob bendith angenrheidiol arall: "Cymerwch eiriau gyda chwi, a dychwelwch at yr Arglwydd, a dywedwch wrtho, Maddeu yr holl anwiredd; derbyn ni yn ddaionus, a thalwn it' loi ein gwefusau." Hos. 14. 2.

4. Cydnabyddiaeth ddiolchgar i'r Arglwydd am ei ddaioni a'i drugareddau: "Beth a dalaf i'r Arglwydd am ei holl ddoniau i mi? Phiol iachawdwriaeth a gymeraf, ac ar enw yr Arglwydd y galwaf." Sal. 116. 12, 13.

G. 9. *Pa anogaethau ydym yn gael yn yr ysgrythyrau er calonid i ymarfer â'r ddyledswydd hon?*

A. 1. Y mae Daw yn ein gwahodd i neshau ato, fel plant at eu tad: "Oni lesi di arnaf fi o hyn allan, Fy nhad, ti yw tywysog fy ieuengtid? Jer. 3. 4.

2. Y mae wedi addaw ein gwrando: "Efe a eilw arnaf, a mi a'i gwrandaaf." Sal. 91. 15.

3. Y mae y llwyddiant a gafodd eraill gyda'r gwaith, yn anogaeth ac yn galonid i ninau ymarfer âg ef: "Moses ac Aaron yn mblith ei offeiriaid ef; Samuel yn mysg y rhai a alwant ar ei enw; galwasant ar yr Arglwydd, ac efe a'u gwrandaaf hwynt." Sal. 50. 5.

G. 10. *Pa bethau er ein haddysg a allwn ni gael oddi-wrth y pethau uchod?*

A. 1. Bod yr Arglwydd wedi cysylltu y moddion a'r dybenion yn anwahanol â'u gilydd; fel na all neb gyr-

haeddyd y dyben heb ymarfer â'r moddion: "Chwen-nychu yr ydych, ac nid ydych yn cael; cynfigenu yr ydych, ac eiddigeddu, ac nid ydych yn gallu cyrhaeddyd; ymladd a rhyfela yr ydych, ond nid ydych yn cael, am nad ydych yn gofyn." Iago 4. 2.

2. Fod y drefn yma o eiddo Duw, i gyfranu ei ras a'i fendithion trwy gyfryngau moddion, yn un addas a doeth, er ein dwyn ni i weled gwerth pethau ysprydol a'n deffroi i lafurio am danynt: "Ië, os gwaeddi ar ol gwybodaeth, os cyfodi dy lef am ddeall; os ceisi hi fel arian, os chwili am dani fel am drysorau cuddiedig; yna y cei ddeall ofn yr Arglwydd, ac y cei wybodaeth o Dduw." Diar. 2. 3, 4, 5.

3. Gwelwn fawr ddaioni yr Arglwydd yn ei waith yn sefydlu moddion lachawdwriaeth mor agos atom, ac mor hawdd i bawb ymarfer â hwynt: "Gofynwch, a rhoddir i chwi; ceisiwch, a chwi a gewch; curwch, ac fe agorir i chwi." Math. 7. 7.

PEN. XVI.

AM FEDYDD.

G. 1. *Pa sawl sacrament a ordeiniodd Crist yn ei eglwys?*

A. Dau, sef bedydd a swper yr Arglwydd.

G. 2. *Beth oedd dyben Crist yn sefydliad y sacramentau hyn?*

A. 1. I fod yn arwyddion i'n llygaid o bethau Ysprydol, fel y'n deffroid i ystyriaeth fanylach yn eu cylch, ac i fod yn fanteision i ni eu deall yn well.

2. I fod yn arwyddion cyfamed rhwng Duw a'i bobl, megis ag yr oedd yr enwaediad a'r pasg gynt: "Dyma fy ngyfamod a gedwch rhyngof fi a chwi, a'th hâd ar dy oldi: enwaeder pob gwrryw i chwi." Gen. 17. 10. Exod. 13. 9.

3. I fod yn goffadwriaethau yn yr eglwys hyd ddiwedd y byd, am yr amser y bu ei Phen a'i Brenhin ynddi yn

sefydlu trefn ac ordinhadau ei dý: "Gwnewch hyn er cõf am danaf." Luc 22. 19.

G. 3. *Beth yw bedydd?*

A. Taenelliad â dwfr, yn enw y Tad, y Mab, a'r Yspryd Glân." Math. 28. 19.

G. 4. *Pwy sydd i'w bedyddio?*

A. Babanod, a rhai mewn oedran na fedyddiwyd yn eu babanod: "Canys i chwi y mae yr addewid, ac i'ch plant." Act. 2. 39.

G. 5. *Pa fodd y gellir profi fod babanod i'w bedyddio?*

A. 1. O herwydd mai yr un yw eglwys a chyfamod Duw tan bob goruchwyliaeth, ond bod trefn yr eglwys a seliau y cyfamod wedi eu newid; gan hynny rhaid mai yr unrhyw yw deiliaid bedydd yn awr a deiliaid yr enwaediad gynt, yr hwn oedd arwydd neu sel y cyfamod gras tan yr oruchwyliaeth gysgodol: "Ac efe a gymerth arwydd yr enwaediad yn insel cyfiawnder y ffydd." Rhuf. 4. 11.

2. Ymddangosodd Crist fel angel neu genhad y cyfamod, i gadarnhau yr addewidion a wnaethid i'r tadau tan yr hen oruchwyliaeth; yn yr hwn gyfamod yr oedd babanod yn cael eu cymeryd i mewn, ac nis gallasai, i.e. Crist ei hun, eu bwrw allan, heb ddiddymu y cyfamod, a dirymu yr addewidion yn hytrach na'u cadarnhau: "Ac yr wyf yn dywedyd, wneuthur Iesu Grist yn weinidog i'r enwaediad, er mwyn gwirionedd Duw, er mwyn cadarnhau yr addewidion a wnaethpwyd i'r tadau." Rhnf. 15. 8.

3. Y mae babanod, yn gystal a rhai mewn oedran, yn sefyll mewn angen am fendithion yr iachawdwyliaeth, ac yn ddeiliaid cymhwys o honnynt; ac os ydynt yn gymhwys i gyfranogi o'r sylwedd, rhaid eu bod yr un inodd yn gymhwys o'r arwydd: "Gadewch i blant bychain ddyfod ataf fi, ac na waherddwch iddynt; canys eiddo y cyfryw rai yw teyrnas Daw." Marc 10. 14.

4. Pe na byddai babanod i'w bedyddio, byddai breint-

iau yr eglwys yn llai tan yr oruchwyliacth newydd nag oeddynt tan yr hen; ond yn hytrach, amlwg yw, mai eu chwanegu a'u helaethu a gawsant: "Ond yn awr, efe a gafodd weinidogaeth mwy rhagorol, o gymaint ag y mae yn gyfryngwr cyfamod gwell, yr hwn sydd wedi ei osod ar addewidion gwell." Heb. 8. 6.

G. 6. Pa fodd y gellir profi mai taenellu ydyw'r iau ddull o fedyddio?

A. 1. Y mae yr hyn a arwyddoedir yn y bedydd yn cael ei osod allan trwy yr ymadrodd taenellu: "Ethol-edigion yn rhagwybodaeth Duw Dad trwy santeiddiad yr Yspryd, i afudd-dod a thaenelliad gwaed Iesu Grist." 1 Pedr 1. 2. Esa. 52. 15. Ezec. 36. 25.

2. Bedyddiwyd amryw yn nyddiau yr apostolion mewn tai, a rhai yn y nos, y lle, a'r pryd, nad oedd, yn ddi-amen, gyfleustra ond i'w taenellu." Act. 9. 18. a 16. 33.

3. Sicr yw na sefydlodd Crist yr un ordinhad yn ei dy, ag y byddai y gweinyddiad o honi mewn dim yn anweddaidd, nac yn beryglus, nac yn anhosibl mewn un amgylchiad: "Canys, (eb efe) fy iau sydd esmwyth, a'm baich sydd ysgafn." Math. 11. 30.

4. Wrth daenellu yr ydym yn rhoddi y golygiad cywiraf ar drefn iachawdwriaeth yn ngweinyddiad ei benthion; sef, gweinyddu, neu gymhwyso y dwfr at y bedyddiedig, ac nid y bedyddiedig at y dwfr: "Taenellaf arnoch ddwfr glân fel y byddoch lân." Ezec. 36. 25.

G. 7. Pa bethau ydym yn broffesu wrth ddwyn ein plant i'w bedyddio?

A. 1. Ew bod yn halogedig wrth natur: "Wele, mewn anwiredd y'm lluniwyd, ac mewn pechod y beichiogodd fy mam arnaf." Sal. 51. 5.

2. Ew bod yn cymeradwyo trefn Duw i'w glanhau, gan ein bod yn dwyn ein plant tan yr arwydd o honi.

3. Wrth eu cyflwyno i'r Arglwydd trwy fedydd, yr ydym yn cydnabod mai ei eiddo ydynt, ac yn myned tan rwymedigaeth newydd i'w magu iddo.

G. 8. *Beth y mae bedyddio yn enw y tri pherson yn cyddo?*

A. Arwydda fod pob un o honynt yn wir Dduw, a'u bod yn cyd-weithredu yn ein hiechbydwriaeth; ac, mai Duw yn dri pherson yw gwrthrych ein haddoliad.

G. 9. *Beth yw dyledswydd y rhai a fedyddiwyd pan y delont i oedran a synwyr i farnu trostynt eu hunain?*

A 1. Cyflwyno eu hunain i Dduw, ac adnewyddu cyfamod eu hieuengetyd âg ef: "Oni lefi di arnaf fi o hyn allan, Fy nhad, ti yw tywysog fy ieuengetyd." Jer. 3. 4.

2. Ymaflyd yn holl ragorfreintiau cyfamod Duw, y rhai dangoswyd wrth eu bedyddio bod ganddynt hawl iddynt.

3. Marweiddio pechod, a dilyn sancteiddrwydd: "Claddwyd ni gyd âg ef trwy fedydd i farwolaeth; fel, megis ag y cyfododd Crist o feirw trwy ogoniant y Tad, felly y rhodiom ninau hefyd mewn newydd-deb buchedd." Rhuf. 6. 4.

PEN. XVII.

AM SWPER YR ARGLWYDD.

G 1. *Pa un yw y sacrament arall a ordeiniodd Crist?*

A. Y swper sanctaidd.

G. 2. *Pa bryd y sefydlodd Crist yr ordinhad hon?*

A. Y nos y bradychwyd ef: "Canys myfi a dderbynais gan yr Arglwydd yr hyn hefyd a draddodais i chwi: Bod i'r Arglwydd Iesu, y nos y bradychwyd ef, gymeryd bara, &c." 1 Cor. 11. 23.

G. 3. *Beth yw yr arwyddion, neu yr elfenau a ddefnyddir yn y sacrament hon?*

A. Bara a gwin: "A'r Iesu gymerth y bara, ac wedi iddo fendithio, efe a'i torodd.—Ac wedi iddo gymeryd y

cwpan, a diolch, efe a'i rhoddes iddynt.—Ac yr ydwyf yn dywedyd i chwi, nad yfaf o hyn allan o ffrwyth hwn y winwydden, hyd y dydd hwnw pan yfwyf ef gyda chwí yn newydd yn nheyrnas fy Nhad." Math. 26. rhanau o 26, 27, 29.

G. 4 *Beth a arwyddoedir trwy y bara a'r gwin?*

A. Corph a gwaed Crist: "Phïol y fendith, yr hon a fendigwn, onid cymmun gwaed Crist ydyw? y bara yr ydym yn ei dōri, onid cymmun corph Crist ydyw?" 1 Cor. 10. 16.

G. 5. *Beth y mae toriad y bara yn arwyddocau?*

A. Drylliad corph Iesu Grist yn ei ddioddefiadan ar y groes: "Hwn yw fy nghorph, yr hwn a dorir trosoch." 1 Cor. 11. 24.

G. 6. *Beth y mae tywalltiad y gwin yn arwyddocau?*

A. Tywalltiad gwaed Iesu Grist: "Hwn yw y Testament newydd yn fy ngwaed i, yr hwn yr ydys yn ei dywallt trosoch." Luc 22. 20.

G. 7. *Pa leshad ysprydol a dderbynia y ffyddloniaid yn yr ordinhad hon?*

A. 1. Adfywiad i eu grasusau trwy gymdeithasu â Christ: "Tra yw y brenhin ar ei fwrdd, fy nardis i a rydd ei arogl." Can. 1. 12.

2. Cysuron a nerth i'w heneidiau wrth ymborthi trwy ffydd ar gnawd a gwaed Crist yn yr ordinhad hon; "Canys fy nghnawd i sydd fwyd yn wir, a'm gwaed i sydd ddiod yn wir." Ioan 6. 55.

3. Wrth adnewyddu eu cyfamod â Duw yn yr ordinhad hon, y maent yn cael tystiolaeth newydd o'u hawl yn Nghrist, a bywyd tragywyddol: "Yr hwn sydd yn bwyta fy nghnawd i, ac yn yfed fy ngwaed i, sydd ganddo fywyd tragywyddol." Ioan 6. 54.

G. 8. *Pa fodd y mae i ni ddyfod at fwrdd yr Arglwydd?*

A. mewn hunan-ymholiad: "Eithr holed dyn ef ei hun, ac felly bwytaed o'r bara, ac yfed o'r cwpan." 1 Cor. 11. 28.

G. 9. *Am ba bethau y dylem holi ein hunain cyn cyfranogi o'r supper sanctaidd?*

A. 1. A oes genym iawn farn, a chywir olygiadau ar yr ordinhad o ran ei natur, a'i dyben, rhag i ni fwyta ac yfed yn annheilwng: "Canys yr hwn sydd yn bwyta ac yn yfed yn annheilwng, sydd yn bwyta ac yn yfed barnedigaeth iddo ei hun, am nad yw yn iawn farnu corph yr Arglwydd." 1 Cor. 11. 29.

2. A ddaethom yn wirioneddol i weled ein colledigaeth ynom ein hunain, ac i iawn deimlad o'n hangen am Grist, ac i gyfrif pob peth arall yn wael a di werth mewn cydmariaeth iddo ef: "Ie, yn ddiamen, yr wyf hefyd yn cyfrif pob peth yn golled, o herwydd ardderchawgrwydd gwybodaeth Crist Iesu fy Arglwydd, er mwyn yr hwn y'm colledwyd yn mhob peth, ac yr wyf yn eu cyfrif yn dôm fel yr enillwyf Grist." Phil. 3. 8.

3. A ydym yn wir alarus am ein pechodau a aethant heibio: "A hwy a edrychant arnaf fi yr hwn a wanasant, galarant hefyd am dano ef fel un yn galaru am ei unig-anedig, ac ymfodiant, megis un yn gofidio am ei gyntaf-anedig." Zech. 12. 10.

4. A ydym mewn cymod a heddwch â phob dŷn: "Gan hyny, os dygi dy rodd i'r allor, ac yno ddyfod i'th gôf fod gan dy frawd ddim yn dy erbyn, gâd yno dy rodd ger bron yr allor, a dôs ymaith; yn gyntaf cymoder di â'th frawd, ac yna tyred ac offrwm dy rodd." Math.

5. 23, 24.

5. A ydym ni yn diffnant amcanu dylun buchedd newydd: "O gwnaethum anwiredd, ni wnaaf mwy." Job 34. 32.

G. 10. *Pa ham y dylem ddyfod i supper yr Arglwydd?*

A. 1. I ddangos ein parch a'n hufudd-dod i orchymyn Crist; yr hwn a ddywedodd, "Gwnewch hyn er cofia am danaf," 1 Cor. 11. 24.

2. I wneuthur arddeliad cyhoeddus o Grist a'i groes, fel unig sylfaen ein gobaith, ac unig ymfrost ein bywyd:

“Eithr na ato Duw i mi ymfrostio ond yn nghroes ein Harglwydd Iesu Grist.” Gal. 6. 14.

3. I dalu diolchgar gydnabyddiaeth i'r Arglwydd am holl ddoniau y prynedigaeath, ac i gyflawni ein haddunedau: “Beth a dalaf i'r Arglwydd am ei holl ddoniau i mi? Phiol iachawdwriaeth a gymeraf, ac ar enw yr Arglwydd y galwaf. Fy addunedau a dalaf i'r Arglwydd yn awr yn ngwydd ei holl bobl ef.” Sal. 116. 12, 13, 14.

G. 11. *A ydyw yn bechadurus peidio dyfod i swper yr Arglwydd?*

A. Ydyw, yn bechadurus iawn, oblegid yn 1. fod gorchymyn Crist yn cael ei esgeuluso, ei farwolaeth a'i waed yn cael eu dibrisio, tra y byddo hyn yn cael ei adael heb ymarfer âg ef: “Pa faint mwy cospedigaeth (dybygwch chwi) y bernir haeddu o'r hwn a fathrodd Fab Duw, ac a farnodd yn aflan waed y cyfamod, trwy yr hwn y sancteiddiwyd ef, ac a ddifenwodd Yspryd y gras.” Heb. 10. 29.

2. Oblegid bod y rhai sydd yn esgeuluso yr ordinhad hon, yn gwrthod dyfod i gyfamod â Duw, yn dewis Satan yn ei le, yn dewisy byd o flaen yr eglwys, ac yn caru pechod yn fwy na Christ.

G. 12. *Pa bethau sydd i ni gael er ein haddysg yn mhellach oddiwrth hyn?*

A. 1. Diolchgar gydnabod daioni Duw yn eglurhau i ni ei gyfamod trwy roddi'r arwyddion o hono o flaen ein llygaid.

2. Y dylem ochelyd ymarfer âg un o ordinhadau sanctaidd tŷ yr Arglwydd yn anystyriol o'r pwys a'r gwerth sydd ynddynt, ac yn anwybodus am eu natur a'u dybenion, ac heb fwriad diffuant i ymadael â phob pechod: “Ymlanhewch, y rhai a ddygwch lestri yr Arglwydd.” Esa. 52. 11.

Dyma gariad fel y moroedd,
Tosturiaethau fel y lli,
Tywysog nef ei hun yn marw,
Marw i brynu'n bywyd ni!

Pwy all beidio cofio am dano?
 Pwy all beidio traethu 'i glod?
 Dyma weithred nad â'u anghof
 Tra b'o nefoedd wen yn bod.

PEN XVIII.

AM WAHANOL DDYLEDSWYDDAU.

G. 1. Beth yw y rheol a roddes yr Arglwydd i ni ymddwyn a byt wrthi?

A. Ei gyfraith a'i air sanctaidd: "At y gyfraith ac at y dystiolaeth: oni ddywedant yn ol y gair hwn, hynny sydd am nad oes oleuni ynddynt." Esa. 8. 20.

G. 2. Beth yw ein dyledswydd ni tuag at Dduw?

A. Ei ofni, a chadw ei orchymynion: "Swm y cwbl a glybwyd yw, Ofna Dduw, a chadw ei orchymynion: canys hyn yw holl ddyled dyn." Preg. 12. 13.

G. 3. Beth y mae hyn yn ei gynnwys?

A. 1. Peidio cymeryd, na chydabod neb arall yn Dduw ond efe yn unig: "Na fydded it' dduwiau eraill ger fy mron i." Ecs. 20. 3.

2. Peidio gwneuthur un ddelw, na llan dim i'w addoli, ond ei wasanaethu a'i addoli ef yn ol rheol a chyfarwyddyd ei air: "Na wna it' ddelw gerfiedig, na llun dim a'r sydd yn y nefoedd uchod, nac a'r sydd yn y ddaear isod, nac a'r sydd yn y dwfr tan y ddaear. Nac ymgryma iddynt, ac na wasanaetha hwynt: oblegid myfi, yr Arglwydd dy Dduw, wyf Dduw eiddigus." Ecs. 20. 4, 5.

3. Parchu ac anrhydeddu ei enw: "Na chymer enw yr Arglwydd dy Dduw yn ofer." Ecs. 20. 7.

4. Neillduo rhan o'n hamser i'w addoli ef: "Cofia y dydd Sabboth i'w sancteiddio ef." Ecs. 20. 8.

G. 4. Pa rai ydynt sylfeini ein dyledswyddau ni tuag at Dduw?

A. 1. Ein perthynas âg ef fel ein Creawdwr: "Gwy-

byddwch mai yr Arglwydd sydd Dduw, efe a'n gwnaeth ni, ac nid ni ein hunain: ei bobl ef ydym, a defaid ei borfa." Sal. 100. 3.

2. Ein hymddibyniad arno fel ein Cynhaliwr: "Wrthyt ti y'm cynhaliwyd o'r bru; ti a'm tynaist o groth fy mam." Sal. 71. 6.

3. Y galluoedd eneidol, â'r rhai y'n cynhysgaeddwyd ganddo; canys ni buasai yn gyfiawn iddo ofyn mwy genym ni na chan ei greaduriaid eraill, oni buasai iddo roddi mwy i ni: "Yr hwn sydd yn ein dysgu yn fwy nag anifeiliaid y ddaear, ac yn ein gwneuthur yn ddoethach nag ehediaid y nefoedd." Job 35. 11.

G. 5. *Beth yw swm neu gyflawnder y gyfraith?*

A. "Cyflawnder y gyfraith yw cariad." Rbuf. 13. 10.

G. 6. *Pa ham y dylem ni garu Duw?*

A. 1. Oblegid yr hyn ydyw ynddo ei hun: "Duw, cariad yw." 1 Ioan 4. 8.

2. Oblegid ei gariad ef tuag atom ni: "Yr ydym ni yn ei garu ef, am iddo ef yn gyntaf ein caru ni." 1 Ioan 4. 19.

G. 7. *Pa fodd y dylem ni ei garu ef?*

A. Uwchlaw pawb arall: "Ceri yr Arglwydd dy Dduw â'th holl galon, ac â'th holl enaid, ac â'th holl feddwl." Math. 22. 37.

G. 8. *A oes genym allu i garu yr Arglwydd?*

A. Oes: "Câr di gan hyny yr Arglwydd dy Dduw â'th holl galon, ac â'th holl enaid, ac â'th holl nerth." Deut. 6. 5.

G. 9. *Pa beth ydyw'r achos gan hyny na byddem yn ei garu ef?*

A. Gelyniaeth wreiddiol ein calonau llygredig tuag ato: "Dywedant hefyd wrth Dduw, Cilia oddiwrthym, canys nid ydym yn chwenych gwybod dy ffyrdd." Job 21. 14.

G. 10. *Beth yw ein dyledswyddau tuag at ein cydgreaduriaid yn gyffredinol?*

A. Eu caru fel ni ein hanain, a gwneuthur i bawb fel yr ewyllysiem iddynt hwythau wneuthur i ninau: "Câr dy gymydog fel ti dy hun. Am hyny, Pa bethau bynag oll a ewyllysioch eu gwneuthur o ddynion i chwi, felly gwnewch chwithau iddynt hwy: canys hyn yw y gyfraith a'r prophwydi." Math. 22. 39. a 7. 12.

G. 11. *Pa bethau sydd i ni eu hystyried yn wyneb y gyfraith a roddes yr Arglwydd yn rheol bywyd i ni?*

A. 1. Dylem ystyried cyfiawn awdurdod a hawl Duw fel ein Creawdwr, i roddi cyfraith i ni, ac nad oes gan neb arall yr awdurdod hon ond efe: "Un gosodwr cyfraith sydd, yr hwn a ddychon gadw a cholli." Iago 4. 12.

2. Pardeb ac uniondeb y gyfraith a roddes efe i ni, yn gorchymyn ond yr hyn sydd dda, nac yn gwahardd ond yr hyn sydd ddrwg: "Am hyny uniawn y cyfrifais dy orchymynion am bob peth: a chaseais bob gau lwybr." Sal. 119. 128.

3. Ysprydolrwydd a manylrwydd y ddeddf, gan ei bod yn gofyn yr holl ddyn, gorph ac enaid, bob amser; ac yn ei rwymo i berffaith ufudd-dod, neu i dragwyddol gosp am amfudd-dod: "Canys ni a wyddom fod y ddeddf yn ysprydol." Rhuf. 7. 14.

4. Yn wyneb gofyniadau y ddeddf, a'n sefyllfa ninau tan y ddeddf, ymddengys mawr werth Cyfryngwr, a'n mawr angen am dano: "Y ddeddf gan hyny oedd ein hathraw ni at Grist." Gal. 3. 24.

5. Y mawrion rwyngedigaethau sydd arnom i fod yn ddiolchgar i'r Arglwydd am ei gyfraith i'n cyfarwyddo: "Y mae efe yn mynegu ei eiriau i Jacob, ei ddeddfau a'i farnedigaethau i Israel. Ni wnaeth efe felly âg un genbedl, ac nid adnabaant ei farnedigaethau ef. Molwch yr Arglwydd." Sal. 147. 19, 20.

6. Parhaus weddio am ras i drefnu ein bywyd yn ol y gyfraith: "O am gyfeirio fy ffyrdd i gadw dy ddeddfau!" Sal. 119. 5.

PEN. XIX.

YN MHELLACH AR DDYLEDSDWYDDAU.

G. 1. *Pa rai ydynt sylfaeni ein dyledswyddau tuag at ein gilydd?*

A. 1. gorchymyn. Duw, yr hwn sydd ganddo yr un hawl i'n dysgu pa fodd i ymddwyn tuag at ein gilydd, yn gystal a thuag at e ef ei hun.

2. Ein perthynas agos â'n gilydd: "Ac efe a wnaeth o un gwaed bob cenedl o ddynion, i brwsywlio ar wyneb yr holl ddæear." Act. 17. 26.

G. 2. *Yn mha berthynasau yn fwyaf neillduol y mae dynion yn aefyll rhyngddynt â'u gilydd?*

A. Gwladol, Teuluaid, ac eglwysig.

G. 3. *Pa rai ydynt y perthynasau gwladol?*

A. Y berthynas sydd rhwng y brenhin â'r deiliaid, a rhwng y deiliaid â'u gilydd fel cyd-aelodau tan yr un pen.

G. 4. *Beth yw dyledswydd brenhin tuag at y deiliaid?*

A. Eu llywodraethu yn gyfiawn: "Bydded llywodraethwr ar ddynion yn gyfiawn, yn llywodraethu mewn ofn Duw." 2 Sam. 23. 3.

G. 5. *Beth yw dyledswydd y deiliaid tuag at y brenhin?*

A. 1. Ymostwng i'w lywodraeth, ac nfuddhau i'w gyfreithiau: "Yr ydwyf yn dy rybuddio i gadw gorchymyn y brenhin, a hyny o herwydd llŵ Duw. Ymddarostynged pob enaid i'r awdurdodau goruchel: canys nid oes awdurdod ond oddiwrth Dduw; a'r awdurdodau y sydd, gan Dduw y maent wedi eu hordeinio." Preg. 8. 2. Rhuf. 13. 1.

2. Ei barchu a'i anrhydeddu: "Ofnwch Dduw. Anrhydeddwch y brenhin." 1 Pedr 2. 17.

3. Gweddio trosto: "Cynghori yr ydwyf am hyny yn mlaen pob peth, fod ymbilian, gweddiau, deisyfiadau, a thalu diolch tros bob dyn; tros frenhinoedd a phawb sydd mewn goruchafiaeth." 1 Tim. 2. 1, 2.

G. 6. *Pa rai ydynt y perthynasu teuluaidd?*

A. Y berthynas sydd rhwng gwŷr â'u gwragedd; Rhieni â'u plant; Meistriaid â'u gweinidogion.

G. 7. *Beth yw dyledswydd gwŷr tuag at eu gwragedd?*

A. 1. Glynna wrthynt: "O herwydd hyn yr ymedy dyn â'i dad, ac â'i fam, ac y glŷn wrth ei wraig." Gen. 2. 24.

2. Eu caru megis eu cyrph eu hunain: "Felly y dylal y gwŷr garu eu gwragedd, megis eu cyrph eu hunain." Eph. 5. 28.

3. Bod yn ffyddlon iddynt yn oŷy cyfamod priedasol: "O herwydd mai yr Arglwydd a fu dyst rhyngot ti a rhwng gwraig dy ieuengctyd, yr hon y buost anffyddlon iddi; er ei bod yn gymhar i ti, ac yn wraig dy gyfamod.—Am hyny gwylwch ar eich yspryd, ac na fydded neb anffyddlon yn erbyn gwraig ei ieuengctyd." Mal. 2. 14, 15.

G. 8. *Beth yw dyled gwragedd tuag at eu gwŷr?*

A. 1. Ufuddhau ac ymostwng iddynt: "Y gwragedd, ymostyngwch i'ch gwŷr priod megis i'r Arglwydd. Oblegid y gwŷr yw pen y wraig, megis ag y mae Crist yn ben i'r eglwys, ac efe yw iachawdwr y corph. Ond fel y mae yr eglwys yn ddarostyngedig i Grist, felly hefyd bydded y gwragedd i'w gwŷr priod yn mhob peth." Eph. 5. 22, 23, 24.

2. Eu hanrhydeddu a'u parchu "A'r wraig edryched ar iddi berchi ei gwŷr." Eph. 5. 33.

G. 9. *Beth yw dyled rhieni tuag at eu plant?*

A. 1. Eu cyflwyno i'r Arglwydd trwy yr ordinhad o fedydd: canys, "Wele plant ydynt etifeddiaeth yr Arglwydd; ei wobwr ef yw ffrwyth y groth." Sal. 127. 3.

2. Eu haddysgu yn fore yn mhethau yr Arglwydd: "Canys Efe a sicrhaodd dystiolaeth yn Jacob, ac a osododd gyfraith yn Israel, y rhai a orchymynodd efe i'n tatau eu dysgu i'w plant." Sal. 78. 5.

3. Eu ceryddu pan f'o achos: "Na thŷn gerydd oddi-

wrth dy blentyn: os curi ef â gwialen, ni bydd efe marw. Cur ef â gwialen, a thi a achubi ei enaid ef rhag uffern." Diar. 23. 13, 14.

4. Gweddio trostynt: "Dyrchafa dy ddwyllaw ato ef am einioes dy blant." Galar. 2. 19.

5. Gofalu hyd eithaf eu gallu am eu sefyllfaoedd a'u hamgylchiadau yn y byd: "Ac od oes neb heb ddarbod tros yr eiddo, ac yn enwedig ei deulu, efe a wadodd y ffydd, a gwaeth yw na'r difydd." 1 Tim. 5. 8.

G. 10. *Beth yw dyled plant at eu rhieni?*

A. 1. Eu hanrhydeddu ac ufuddhanidiant: "Y plant, ufuddhewch i'ch rhieni yn yr Arglwydd, canys hyn sydd gyfiawn." Eph. 6. 1. Ecs. 20. 12.

2. Gwrando ar, a chymeryd eu haddysgiadau: "Fy mab, cadw orchymyn dy dad, ac nac ymado â chyfraith dy fam." Diar. 6. 20.

3. Eu cynhorthwyo mewn henaint a gwendid: "Canys Moses a ddywedodd, Anrhydedda dy dad a'th fam: a'r hwn a felldithio dad neu fam, bydded farw y farwolaeth. Ac meddwch chwithau, Os dywed dyn wrth ei dad neu ei fam, Corban, hyny yw, Rhodd, trwy bá beth bynag y ceitlës oddiwrthyf fi; difai fydd. Ac nid ydych mwych yn gadael iddo wnenthur dim i'w dad neu i'w fam. Gan ddirymu gair Duw â'ch traddodiad eich hunain, yr hwn a draddodasoch chwi." Marc 7. 10, 11, 12, 13.

G. 11. *Beth yw dyledswydd meistriaid at eu gweinidogion?*

A. 1. Bod yn hynaws a thirion wrthynt: "A chwithau, feistriaid, gwnewch yr un pethau tuag atynt hwy, gan roddi bygwith heibio: gan wybod fod eich Arglwydd chwi a hwythau yn y nefoedd: ac nid oes derbyn wyneb gyd âg ef." Eph. 6. 9.

2. Talu yr hyn sydd ddyledus a chyfiawn iddynt am eu gwasanaeth: "Y meistriaid, gwnewch i'ch gweision yr hyu sydd gyfiawn ac uniawn; gan wybod fod i chwithau Feistr yn y nefoedd." Col. 4. 1.

G. 12. *Beth yw dyledswydd gweinidogion tuag at eu meistriaid?*

A. 1. Eu cyfrif yn deilwng o bob parch ac anrhydedd; "Cynifer ag sy yn wasanaethwyr tan yr Iau, tybiant eu meistriaid eu hun yn deilwng o bob anrhydedd; fel na chabler enw Duw a'i athrawiaeth ef." 1 Tim. 6. 1.

2. Ufuddhau iddynt yn mhob peth: "Y gweision, ufuddhewch yn mhob peth i'ch meistriaid yn ol y cnawd." Col. 3. 22.

3. gwneuthur eu gwasanaeth yn ddidwyll: "Nid a golwg wasanaeth, fel boddlonwyr dynion; ond fel gweision Crist, yn gwneuthur ewyllys Duw o'r galon." Eph. 6. 6.

G. 13. *Pa rai yw dyledswyddau Cristnogion tuag at eu gilydd yn ol natur eu cyfamed eghoysig?*

A. 1. Caru eu gilydd gyda'r anwyldeb a'r serch mwyaf gwresog: "Gorchymyn newydd yr wyf yn ei rododi i chwi, Ar garu o honoch eich gilydd: fel y cerais i chwi, ar garu o honoch chwithau bawb eich gilydd." Ioan 13. 34.

2. Rhybuddio, cynghori, a dyddanu eu gilydd: "Ond yr ydym yn deisyf arnoch, frodyr, rhybuddiwch y rhaif afroelus, dyddanwch y gwan eu meddwl; cynheliwch y gweiniaid, byddwch ymarhous wrth bawb." 1 The. 5. 14.

3. Cyd-ddwyn â'u gilydd, a maddeu i'w gilydd: "Gan gyd-ddwyn â'ch gilydd, a maddeu i'ch gilydd: os bydd gan neb gweryl yn erbyn neb; megis ag y maddeuodd Crist i chwi, felly gwnewch chwithau." Col. 3. 13.

4. Cyffesu eu camweddu i'w gilydd, a gweddio tros eu gilydd: "Cyffeswch eich camweddu bawb i'ch gilydd, a gweddiwch tros eich gilydd." Iago 5. 16.

G. 14. *Beth a welwn ni oddiwrth hyn?*

A. 1. Mawr ddaioni Duw yn ei waith yn ymostwng i'n cyfarwyddo, ac i ddangos i ni y ffordd y dylem rodio: "Pwy sydd fel yr Arglwydd ein Duw ni, yr hwn sydd yn preswylie yn uchel? yr hwn a ymddarostwng i edrych y pethau yn y nefoedd, ac yn y ddaear." Sal. 113. 5, 6.

2. Pe byddai pawb yn cyflawni eu dyledswyddau tuag at eu glydd yn ol y gair, y byddai dedwyddwch a gwynfydedigrwydd y byd yn fawr: "A chynnifer ag a rodiant yn ol y rheol hon, tangnefedd arnynt a thragaredd, ac ar Israel Duw." Gal. 6. 16.

PEN. XX.

AM YR ADGYFODIAD.

G. 1. *A fydd adgyfodiad i'r meirw yn gyffredinol?*

A. Bydd: "A chenyf obaith ar Dduw, yr hon y mae y rhai hyn eu hunain yn ei ddysgwyl, y bydd adgyfodiad y meirw, i'r cyflawnion, ac i'r anghyflawnion." Act. 24. 15.

G. 2. *Pa sicrwydd y sydd y cyfodir y meirw?*

A. 1. Y mae y gair Dwyfol yn ei sicrhau: "Canys y mae yr awr yn dyfod, yn yr hon y caiff pawb a'r sydd yn y beddau glywed ei leserydd ef: A hwy a ddeuant allan; y rhai a wnaethant dda, i adgyfodiad bywyd; and y rhai a wnaethant ddrwg, i adgyfodiad barn." Ioan 5. 28, 29.

2. Y mae gallu Duw yn ddigonol at y gorchwyl? "Pa beth, ai anghredadwy y bernir genych chwi y cyfyd Duw y meirw?" Act. 26. 8.

3. Y mae adgyfodiad Crist yn ei sicrhau: "Ac os pregethir Crist, ei gyfodi ef o feirw; pa fodd y dywed rhai yn eich plith chwi, nad oes adgyfodiad y meirw? Eithr onid oes adgyfodiad y meirw, na chyfodwyd Crist chwaith. Eithr yn awr Crist a gyfodwyd oddiwrth y meirw, ac a wnaed yn flaen-ffrwyth y rhai a hunasant." 1 Cor. 15. 12, 13. a 20.

4. Y mae cyrph y saint, yn gystal a'u henaidiau, wedi eu prynu gan Grist, yn aelodau iddo, ac yn deniau i'r Yspryd Glan: "Oni wyddoch chwi fod eich cyrph yn

aelodau i Grist? Ond wyddoch chiwi fod eich corph yn deml i'r Yspryd Glân?" 1 Cor. 6. 15—19.

5. Y mae geruchwylhaeth natur yn rhymhorau y fwyddyn, yn rhagddangosiad o hono; yr holl greadigaeth fel yn ei ddysgwyl, a'r holl saint yn hiraethu amdano ac yn ei ddymuno: "Canys awyddfryd y creadur sydd yn dysgwyl am ddatguddiad meibion Duw. Ac nid yn unig y creadur, ond minau hefyd, y rhai sydd genym flaen-firwyth yr Yspryd, yr ydym minau ein hunain hefyd yn ocheneidio ynom ein hunain, gan ddysgwyl y mabwysiad, sef pryndigaeth ein corph." Rhuf. 8. 19. a 23.

6. Y mae yn gyfiawn gyda Duw i gyfodi cyrph yr annuwiolion hefyd, megis ag y buont yn cyd-bechu â'u heneidiau, fel y byddont yn gygyfranogion o'r gopedigaeth: "Canys cyfiawn yw ger bron Duw dala cystudd i'r rhai sy yn eich cystuddio chiwi; Ac i chwithau, y rhai a gystuddir, esawythlusa gyda ni, yn ymddangosiad yr Arglwydd Iesu o'r nef gyda'i angylion nerthol." 2 Thea. 1. 6, 7.

G. 3. *Pa fodd y cyfodir y meirw?*

A. "Yr Arglwydd ei hun a ddysgyn o'r nef gyda bloedd, a llef yr Archangel, ac âg udgorn Duw. Canys yr udgorn a gân, a'r meirw a gyfodir." 1 Thea. 4. 16. 1 Cor. 15. 52.

G. 4. *Ai y cyrph sydd genym yn awr a fydd genym yn yr adgyfodiad?*

A. Ie: "Er ar ol fy nghroen & bryfaid ddyfetha y corph hwn, eto osf weled Duw yn fy nghrawd. Yr hwn a gaf fi im' fy hun ei weled, a'm llygaid a'i gwel, ac nid arall, er i'm harenau ddarfod ynof." Job 19. 26, 27.

G. 5. *Pa fath fydd cyrph y saint yn yr adgyfodiad?*

A. 1. Cyrph ysprydol: "Rhe a heuir yn gorph anianol, ac a gyfodir yn gorph ysprydol." 1 Cor. 15. 43.

2. Byddant yn gyffelybl gorph Crist: "Fel fy nghorph i yr adgyfodant. Yr hwn a gyfaewidia ein corph gwael

ni, fel y gwnelir ef yr un fwrfa i gorph gogmeddus ef." Esa. 26. 19. Phil. 3. 21.

3. Byddant yn gyrph cwbl ryddion oddiwrth unrhyw wendid a llegeidd: "Efe a henir mewn gwendid, ac a gyfodir mewn nerth." 1 Cor. 15. 43.

4. Byddant yn gyrph anfarwol ac anlygredig: "Canys nis gallant farw arwy; oblegid cyd-stad ydynt â'r angelion: a phlant Duw ydynt, gan eu bod yn blant yr adgyfodiad. Efe a gyfodir mewn anlygredigaeth." Luc. 20. 36. 1 Cor. 15. 43.

G. 6. *Beth fydd yn gynwyaedig yn dedwyddoch y saint yn yr adgyfodiad?*

A. 1. Byddant wedi eu cwbl ryddhad, gyrph ac eneidiau, oddiwrth holl effeithiau pethod, yr hyn ni chymor le, gyda golwg ar eu cyrph, hyd yr adgyfodiad: "A phan ddarffo i'r llygadwy hwn wisgo anlygredigaeth, ac i'r marwol hwn wisgo anfarwaleb, yna y bydd yr ymadrodd a ysgrifenydd, Angau a hysodwyd mewn buddugoliaeth." 1 Cor. 15. 54.

2. Cant gyflawn waredigaeth a rhyddhad oddiwrth bob tralloed a gofid am byth: "A gwaredigion yr Arglwydd a ddychwelant ac a ddeuant i Sion â charnadau, ac â lawenydd tragywyddol ar eu pen: goddiweddant lawenydd a hyfrydwch, a chystudd a galar a ffy ymaith." Esa. 35. 10.

3. Byddant yn berffaith ddedwydd yn yr olwg a gânt ar Dduw, a'r mwynhad o hono, a'u tebygoliaeth eu hunain iddo: "Mys a edrychaf ar dy wyneb mewn cyflawnder; digonir fi pan ddihunwyf â'th ddelew di." Salm. 17. 15.

G. 7. *A fydd y dedwyddoch hon yn fawr?*

A. Bydd yn anhraethol, ac yn apamgyffredadwy: "Eithr fel y mae yn ysgrifenedig, Ni welodd llygad, ac ni chlywodd clust; ac ni ddaeth i galon dyn, y pethau a ddarparodd Duw i'r rhai a'i carant ef." 1 Cor. 2. 9.

G. 8. *Pa fath olwg fydd ar yr annwylion yn yr adgyfodiad?*

A. Golwg-ddirmygus a gwarthus iawn: "A llawer o'r rhai sydd yn cysgu yn llwch y ddaear a ddeffrïant; rhai i fywyd tragywyddol, a rhai i warth a dirmyg tragywyddol. Dan. 12. 2.

G. 9. *Beth fydd yn gyncysodig yn ahrucni yr annwylion yn yr adgyfodiad?*

A. 1. Bydd eu hofn a'u harswyd yn fawr iawn: "Wele, y mae efe yn dyfod gyda'r cymylan: a phob llygad a'i gwel ef, i.e. y rhai a'i gwanasant: a holl lwythau y ddaear a alarant o'i blegid ef." Dat. 1. 7.

2. Bydd euogrwydd pechod, a theimlad o ddigofaint Duw o'i herwydd, yn ardeithio eu hensiadian: "A hwy aânt allan, ac a edrychaut ar gelanedd y rhai a wnaethant gamwedd i'm herbyn; canys eu pryf ni bydd marw, a'u tân ni ddifydd: a byddant yn sicidd-dre gan bob cnawd." Esa. 66. 24.

3. Bydd pob gobaith am ymwared wedi ei gollu gan ddypt am byth: "Yr hwn sydd anghyfiawn, bydded anghyfiawn eto; a'r hwn sydd frwnt, bydded frwnt eto." Dat. 22. 16.

G. 10. *Beth a ddylem ddyegu oddiwrth yr getyriaethau hyn?*

A. Dylent ein cyffroi i fyw yn ddawiol a sanctaidd: "A chan fod yn rhaid i hyn i gyd ymollwng, pa ryw fath ddynton a ddylech chiwi fod, mewn sanctaidd ymarweddïad a duwioldeb? 2 Pedr 3. 11.

PEN. XXI.

AM Y FARS.

G. 1. *Beth fydd yn canlyn yr adgyfodiad?*

A. Barnu pawb yn ol ei weithredoedd: "Canys rhaid

i ni oll ymddangos ger brôn brawlle Crist; fel y derbynio pob un y pethau a wnaethpwyd yn y corph, yn ol yr hyn a wnaeth, pa un bynag ai da ai thrwg." 2 Cor. 5. 10.

G. 2. *Pwy fydd y Barnwr?*

A. Iesu Grist: "Ac efe a orchymynodd i ni bregethu i'r bobl, a thystiolaethu mai efe yw yr hwn a ordeiniwyd gan Dduw yn Farnwr byw a meirw." Act. 10. 42.

G. 3. *Paham y gosodwyd Crist i fod yn farnwr?*

A. 1. Rhoddwyd y swydd hon iddo fel gwobr am ei waith fel Cyfryngwr: "Y Tad nid yw yn barnu neb; eithr efe a roddes bob barn i'r Mab. Ac a roddes awdurdod iddo i wneuthur barn, o herwydd ei fod yn Fab dyn." Ioan 5. 22. 27.

2. Fel y byddai y barnwr yn weledig i bawb: "A phob llygaid a' gwel ef." Dat. 1. 7.

G. 4. *Yn mha ddull y daw Crist i'r farn?*

A. 1. Mewn dull mawreddig a gogoneddus iawn: "A hwy a welant Fab y dyn yn dyfod ar gymylau y nef, gyda nerth a gogoniant mawr." Math. 24. 30.

2. Yn ddisymwth iawn: "Oblegid chwi a wyddoch eich hunain yn hyspys, mai felly y daw dydd yr Arglydd, fel lleidr yn y nos." 1 Thes. 5. 2.

G. 5. *Pwy a gaiff eu barnu?*

A. Pawb oll, y byw a'r meirw: "Ac mi a welais y meirw, fychain a mawrión, yn sefyll ger brôn Duw; a'r llyfrau a agorwyd—a barnwyd y meirw wrth y pethau oedd wedi eu hysgrifenu yn y llyfrau, yn ol eu gweithredoedd." Dat. 20. 12.

G. 6. *Pa beth a wna Crist fel barnwr y diwrnod hwnw?*

A. 1. Didoli y cyfiawnion a'r anghyfiawnion oddiwrth eu gilydd am byth: "A chyd-gaegllir ger ei fron ef yr holl genhedloedd: ac efe a'u didola hwy oddiwrth eu gilydd, megis y didola'r bugail y defaid oddiwrth y geifr." Math. 25. 32.

2. Fe ddengys y rhagor sydd rhwng y duwiol a'r anuwioel yn amlwg iawn i bawb: "A byddant eiddo fi,

medd Arglwydd y lluoedd; y dydd y gwnelwyf briod-
oledd; arbedaf hwynt hefyd fel yr arbed gŵr ei fab
sydd yn ei wasanaethu. Yna y dychwelwch, ac y gwel-
wch ragor rhwng y cyflawn a'r drygionus, rhwng y
hwn a wasanaetho Dduw, a'r hwn nis gwasanaetho ef."
Mal. 3. 17. 18.

3. Fe ymddengys ei hunan yn ogoneddus iawn yn ei
bobl: "Pan ddel efe i'w ogoneddu yn ei saint, ac i fod
yn rhyfeddol yn y rhai sy yn credu." 2 Thes. 1. 10.

4. Fe lwyr symud ymaith bob barn a thybiau cyfeil-
iornus am Dduw a'i lywodraeth o fynwes pawb: "Hyn
a wnaethost, a mi a dewais: tybiaist tithau fy mod yn
gwbl fel ti dy hun: ond mi a'th argyhoeddaf, ac a'th
trefnaf o flaen dy lygaid." Sal. 50. 21.

5. Fe lwyr ddinystru ei holl elynion: "Y rhai a ddy-
oddefant yn gospedigaeth ddinystri trwywyddol oddi ger
bron yr Arglwydd, ac oddiwrth ogoniant ei gadernid
ef." 2 Thes. 1. 9.

G. 7. *Pan rhydedd fydd i'r saint yn y farn?*

A. 1. Cânt ymddangos gyda Christ mewn gogoniant:
"Pan ymddangoso Crist ein bywyd ni, yna hefyd i'w
ymddangoswch chwithau gydag ef mewn gogoniant."
Col. 3. 4.

2. Cânt eu gosod ar ddeheulaw y Barnwr: "Ac a
esyd y defaid ar ei ddeheulaw." Math. 25. 33.

3. Cânt eu harddel yn gyhoeddus ganddo: "Yr hwn
sydd yn gorchfygu, hwnw a wisgir â dillad gwynion; ac
ni ddileaf ei enw ef allan o lyfr y bywyd, ond ymi a
gyffesaf ei enw ef ger bron fy Nhada, a cher bron ei
angelion ef." Dat. 3. 5.

4. Cânt eistedd gyda'r Barnwr i gyd-weinyddu y farn
ar y byd annuwiol, ac ar yr angelion syrthiedig: "Oni
wyddoch chwi y barna y saint y byd? Oni wyddoch
chwi y barnwn ni angelion?" 1 Cor. 6. 2, 3.

G. 8. *A fydd trueni yr annuwiol yn sawr yn y farn?*

A. Bydd: oblegid, 1. Cânt eu gosod ar law aswy y

Barawr, yr hyn fydd yn arwydd o'a gwrthodlad a'u hanghymeradwyaeth: "Ond y geifr ar yr aswy." Math. 25. 23.

2. Byddant yn cael eu diarddel ganddo: "Ac efe a atebodd ac a ddywedodd, Yn wir, moddaf i chwi, mid adwaen chwi." Math. 25. 12.

3. Byddant yn cael eu tragywyddol alltndio o'i bresenoldeb i fythol ddinistr: "Yna dywed efe hefyd wrth y rhai a fyddant ar y llaw aswy, Ewch oddiwrthyf, rai melltigedig, i'r tân tragywyddol, yr hwn a barotowyd i ddiabol ac i'w angelion." Math. 25. 41.

G. 9. Pa effeith a ddylai yr getyriaethau hyn gael arnom ni?

A. Ein deffroi i ymofyn am gael gwneuthbar ein barn a'u mater yn dda, a chael heddwch â'r Barnwr cyn ei wynebu mewn barn: "Cytuna â'th wrthwynebwr ar frys, tra fyddoch ar y ffordd gydag ef; rhag un amser 'th wrthwynebwr dy rodidi di yn llaw y barawr, ac i'r barnwr dy rodidi at y swyddog, a'th dafn yngharchar." Math. 5. 25.

Pan floeddio yr archangel pan gano udgorn Duw,
Fe oddryllir barnu cedyrn carchatau dymotryw;
Holl deula oesau'r ddaear sy'n cysgu yn llwch y llawr,
Deffroant, a chyfodant o'u hen orweddle'nawr.

Yagydwir owsg marwdeib yn awr oddiar bob gradd,
A charoharorion asgas ollyngir oll yn rhydd;
Ac fe anadla bywyd trwy fro marwolaeth drist,
Trwy rinwedd un ymadrodd o enau Iesu Grist.

Rhed emeidiaid'r seintiau o'r nefoedd gyda'i air,
Eneidiau'r anauwiliolion a gwyd o uffern hair;
A'u cyrph i'r lan o'r beddau ddaw i'w cyfarfod hwy,
A gwisgant anfarwdeib, ni bydd ysgaru mwy.

Y Barnwr gogoneddus a ferehŷg gwŷawi gwyn,
 A llyfrau 'r farn drag'wyddol agorir y pryd hyn;
 Angelion fyrdd myrddhynau o gylch yr orsedd fawr,
 Cythreuliaid a phlant Adda oll ger ei fron mawr.

Y Gŵr a fu tan hoellion ar ben Calfaria fryn,
 A rydd i bawb eu dedryd drag'wyddol y pryd hyn;
 Un gair o'i ddwyfol enau, wahana 'r dorf yn ddwy,
 Ac enfyn bawb i'w gartref anghyfnewidiol mwy.

Yn awr fe lyngcir angen mewn buddugoliaeth lawn,
 Marwolaeth ni bydd mwyach, gwel'd ei dllen a gawn;
 Fe orfoledda 'r seintiau, mewn bywyd pur dflŷth,
 Bydd annuwiolion hwythau yn marw heb farw byth.

---

*Y Pennillion canlynol a ddylent fod ar ol PEN. X.—
 ond a anghofiwyd.*

Ein Iesu 'n ddirmygedig ddaeth,
 O'i gariad yn ddirigwyn;
 A llwyr ddibrisio 'i hun a wnaeth,
 O'i wirfodd er ein mwyn.

Yr Hollgyfoethog ddaeth yn dlawd,
 Heb le i ro'i ben i lawr;
 Daeth Brenhin nefoedd i ni 'n frawd,
 O rym ei gariad mawr!

Tywalltai 'i werthfawrocaf waed,
 I olchj ffwrdd ein bai;
 Ac yn ei gleisiau mae iachâd,
 I giwyfau euog rai.

Dyrchafodd e waelodion bedd,
 Guruwch y nefoedd wen:
 Mae'n eistedd mewn brenhinol wedd,
 A'i goron ar ei ben.

Ei glod a seinio allan trwy
 Bob lle y t'wna haul:
 Ac wrth ei draed y rhodder mwy
 Goronau rif y dail.

Boed peraroglan 'i enw drud
 Yn llenwi 'r ddaear lawr;
 A chladder enwau 'r byd i gyd,
 Yn enw Iesu mawr.

24 DEC 1977

DIWEDD.
